

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 8 | www.universitas.no | onsdag 7. mars 2018

– Magisk
stemme

Anmeldelser s. 20-23

– Hev cideren
for sminke,
tårer og
8. mars!

Kommentar s. 2-3

Alexia Bohwim:

– **FUCK
FEMINISME**

Kultur s. 15

ER DETTE FEMINISME?

Kristin og Selena lager toppløs-
klubb i kvinnefrigjøringens navn.

Kultur s. 16-17

Først når Aurora (2) er ferdig med master-
graden, vil det bli likestilling i akademia

Nyhet s. 4-5

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daae**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Johannes Fjeld**

magasinredaktør: **Regine Stokstad**

MENINGER

Forsidefeminisme

Synes du det er noe litt annerledes med forsiden? Dessverre er ikke denne ukens forside vanlig kost. Avisforsider er som oftest definert av menn – og menns meninger. Her er det på sin plass å ta selvkritikk, for Universitas er ikke noe bedre enn røkla. Det er mye menn i monitor hos oss også. Problemet er todelt: Det er vanskeligere å få kvinner til å stille opp. Kvinner har større omsorgsansvar for barn, lavere selvtillit og anbefaler ofte en mannlig kollega de tror er mer kvalifisert.

Likevel er media både for dårlige til å ringe kvinner og for dårlige til å overbevise kvinner om at nettopp deres stemme er viktig. En ting er at det er lite sannsynlig at kvinner har mindre å bidra med enn menn, men bred representasjon er også en av hjørnesteinene i et demokrati. Ender vi opp med en offentlighet der kvinner og minoriteter ikke får eller tør ytre seg, har vi et alvorlig demokratisk problem.

Det er lett å argumentere for at kvinner bør ta mer plass, men den siste tiden har vist oss at det kan være en risikosport. En som har fått merke det på kroppen, er Sumaya Jirde Ali. 20-åringen hadde fullstappa program i 8. mars-uka, men har trukket seg fra alle arrangementer etter hets og trusler. Vi står i fare for å ende opp med offentlighet som ikke speiler virkeligheten, og ikke minst: Hvor viktig er egentlig ytringsfriheten, hvis den ender opp med å tilhøre de færreste? Hvis en 20-åring må gå med voldsalarm, og ikke kan ytre seg kritisk og krast om Sylvi Listhaug uten å få trusler som «slå ring om henne, søl bensin og tenn faklene» – hvor reell er minoritetskvinnens ytringsfrihet da?

Denne ukens forside må ikke reduseres til en gimmick. Hvis Universitas – og resten av media – går tilbake til mannsdominerte flater når parolene er pakket ned i morgen, blir 8. mars-dekningen lite annet enn et markedsføringsstunt. Det holder ikke å være flinke i klassen på kvinnetiden, når avisene preges av hvite menn som pusher 50 resten av året.

Champagnefeministen

Sumaya Jirde Ali må droppe 8. mars-toget på grunn av hets. Jens Læg Reid melder avbud for å nippe cava og gumle kanapéer hos Olav Thon. Det er forskjell på folk, gitt.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Kvinner og menn har endelig blitt likestilte!
I hvert fall hvis vi oppfører oss som menn.

Don't be such a boy

kommentar

Sunniva Eide, journalist i Universitas

vi har flest mannlige ledere. Kvinner er derimot følsomme.

Egenskaper som omsorgsfull, sårbar, romantisk og evnen til å være i kontakt med følelsene sine er akseptert og forventet av kvinner. Det er ikke akseptert for menn. Egenskapene er ikke nød-

vendigvis negative, men de er ikke viktige for den mannlige suksessen. Dermed er de ikke viktig for den kvinnelige suksessen, men heller et hinder.

For det er ikke bare følelser som regnes som en stopper i veien til suksess, det er alt som regnes som «jentete». Sminke, cider, tårer, popmusikk og kjoler regnes som useriøst og uprofesjonelt. Det er ikke kvinnene i hæler og kjolen krypende oppover rumpen som er morgendagens ledere, det er kvinnen i powersuiten.

En mann er forventet født

med mannlige kvaliteter, mens en kvinne må gang på gang bevise at hun har dem. I et forsøk på å lykkes har kvinnen for lengst avskrevet det «jentete». Det er ikke mer akseptert å begynne å gråte under et møte for en kvinne enn det er for en mann. Det er faktisk verre. Mannen er allerede antatt for å

Jeg må innrømme, det er egentlig noe av det jeg liker best med deg, sier kompisen min over middagen.
– Hva da? spør jeg.

– **At du er litt** player og ikke tar forhold og sånt så alvorlig, svarer han. Med andre ord, min kompis liker meg best når jeg er, for å si det som Astrid S: «Such a boy».

Problemet er ikke at han kaller meg for en player. Jeg har egentlig ingenting imot å bidra til litt mytekusing av kvinnelige stereotyper. Problemet er at han setter det såkalt mannlige høyest. Dette er han langt fra alene om.

Vær frampå, snakk opp, si din mening, ta plass og fleks musklene. Dette er hvordan vi blir oppfordret til å oppføre oss dersom vi ønsker suksess i livet. At menn er frampå skal forklare hvorfor

«Det er ikke kvinnene i hæler og kjolen krypende oppover rumpen som er morgendagens ledere, det er kvinnen i powersuiten.»

Arkivaren

Historiske skråblikk, av
Nora Geard Nygaard

Litt løye, mye slit

«I 2005 ble Byalarm arrangert i Stavanger. Universitas' utsendte er allerede slitne, men har håp for 15 år gamle Åse, som står beskrevet slik helt bakerst i programbladet: «sings her own songs in the local Stavanger dialect». Med den stusselige beskrivelsen skal det mye til å skuffe. «Jeg skal se Åse om det så blir det siste jeg gjør», skriver journalisten. Senere ser de Casiokids og The Nigerian Bolsjeviks, som «spiller naiv elektro med en touch av conga og gitar, ledsaget av et afrikainspirert skyggeteater om roboter». Lordag kveld avsluttes med Mayhem, men journalistene blir offer for egen elitisme i kampen om plassen: «Vi albuer oss gjennom publikum mens fotografen skriker 'Fløtt dere, vi er fra Oslo!'. Svaret: 'Det er for faen meg vi og!'»

Universitas nr. 5, 16. februar 2005

8. mars for 36 år siden

«Hvordan kvinnetiden best skal markeres har lenge skapt grunnlag for debatt. På 80-tallet var det så stor uenighet at det ble arrangert to tog i Oslo. Jone Salomonsen, aktiv i Tverrfaglig kvinneforum, er lei kranglingen: «Noen vil ikke ha med disse 'm-l-jentene i Kvinnefronten', fordi de bare skal mele sin egen kake. Dette skader kvinnekampen. Jeg reagerer også på at det nå er de etablerte, 'store' kvinneorganisasjonene som gir seg sjøl retten til å definere hva kvinnebevegelsen er». På Blindern skulle dagen markeres på følgende vis, ifølge Salomonsen: «Det blir appeller og overraskelser. Lille-Kari Svendsen vil underholde med viser og banjo. For 100 år siden begynte den første kvinnelige student på Universitetet, Cecilie Thoresen, og det blir sjølsagt feira som en stor seier for kvinnekampen».

Universitas nr. 4, 2. mars 1982

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

være i kontroll over følelsene sine, og et brudd på dette mønsteret blir et empatisk øyeblikk. En kvinne derimot er allerede antatt for å være følsom, og tårer er et bevis på at det stoiske bare er en fasade.

Den stereotypiske mannen viser ikke følelser og er dermed suksessfull. Samtidig topper menn arbeidsledighets-, voldtekts-, og selvmordsstatistikken. På den andre siden øker behovet for folk i omsorgsyrkene. En bransje som fremdeles er dominert av kvinner. Samtidig har OECD vektlagt sosial og emosjonell intelligens som en av de viktigste egenskapene for å møte jobbmarkedet i det 21. århundre. Med andre ord

burde følelser være selve fundamentet for suksess og ikke et hinder. Likevel fortsetter vi å oppdra barn til å konkurrere med det mannlige idealet. Vi er på vei til å sende en hel generasjon inn i den frustrerte manns felle.

Dette gjelder heldigvis ikke alle. Flere og flere menn tar til ordet for å bryte med det stoiske idealet. Men her trengs det også flere kvinner på banen. Skal vi lykkes med å kvitte oss med det mannlige idealet, for både mannen og kvinnen, er vi nødt til å slutte å avskrive det «jentete» som teit. Da Astrid S ble årets spellemann, framfor Susanne Sundfør, var det mange som rynket på nesen. Inkludert min kompis fra inn-

ledningen. I stedet for å surmule over kommersiell suksess, burde vi heller utfordre oss selv og ta Astrid S på alvor.

I en vakker fremtid bruker vi ikke lenger begrepene maskulin og feminin og har ingen «Such a boy»– eller «Such a girl»-knagger å henge folk på. Men så lenge vi fortsetter å undergrave det feminine som noe useriøst og opphøyer det maskuline som oppskriften på suksess, vil vi aldri oppnå likestilling. Så kjære mann, kvinne og trans som varmer opp til kvinnedagen: fyr på med ekstra glitter, blast på Astrid S og hev cidere for sminke, tårer og 8. mars!

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Ola Vatn

Juling på hjul: Lagsporten Roller Derby blir stadig mer populært i Norge og den er ikke for pingler. Jentene i Oslo Roller Derby er midt i en «jam» under tirsdagens treningsøkt. Blåmerker hører med.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: [universitas_offisiell](https://instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Solveig
Bua Løken, Aleksander
Naug, Kari Eiring

nyhetsleder:

Mads Randen

madsranden95@gmail.com

454 00 166

NYHET

Professorens drøm

FOTBALL: Det ble stor ståhei da «ukjente» Deyna Castellanos ble nominert til årets fotballspiller av FIFA i 2017. Den venezuelanske fotballspilleren vant ikke prisen, men fikk stor oppmerksomhet. Flere ble provosert over nominasjonen fordi Castellanos ikke engang spilte i den profesjonelle ligaen i USA. Nå har saken tatt en ny vending.

Nylig annonserte hun på twitter at

hun ikke vil satse profesjonelt enda, og vil returnere til college-laget til Florida State University.

– Å spille profesjonelt er en av mine største mål, men å bli uteksamisert fra college er en enda større ønske, skriver den ettertraktede fotballspilleren.

Castellanos har også vært innom den semiprofesjonelle klubben Santa Clarita Blue Heat som spiller på andre nivå i USA.

En barndom unna

År 2040: Ikke før Aurora (2) er ferdig med mastergraden sin vil det være lik andel kvinnelige og mannlige professorer i akademien. Det er 22 år til.

Mot trakassering

#METOO: Universitet- og høskolerådet (UHR) har nedsatt en arbeidsgruppe som skal jobbe mot trakassering og mobbing. Gruppen ledes av rektor ved Universitetet i Agder (UiA), Frank Reichert. Denne uken møtte de Iselin Nybø for å diskutere utfordringene de står overfor.

– Det er viktig at sektoren selv tar tak i dette. Det er en sektor med ut-

fordringer, med tette relasjoner, ujevne maktforhold og ofte en glidende overgang mellom arbeid og fritid. Vi tror det er store mørketall og større omfang enn det som er kjent, sier Nybø til UiA sine nettsider.

Arbeidsgruppen skal blant annet samordne de forskjellige institusjonenes innsats for å kartlegge, forebygge og sikre gode systemer for varsling.

UiO frifunnet

RETTSAK: Roya Sabetrasekh mener hennes forskning har blitt patentert av det svenske selskapet Ascendia, og at UiO bidro. Nå er universitetet frifunnet. Dette kommer frem i fersk dom fra Oslo tingrett.

Den tidligere forskeren tok UiO til retten for å få tilkjent erstatning for tap av inntekter. Rettsaken fant sted i Oslo tingrett i januar.

Nå har retten konkludert med at UiO frifinnes, og dermed ikke trenger å betale noen form for erstatning. I tillegg må Sabetrasekh betale saksomkostninger på 150 000 kroner.

Kjernen i striden var hva som må til for å ha rett til et patent. Retten argumenterer for at Sabetrasekh ikke har gjort et stort nok individuelt bidrag til å kunne anses å være oppfinneren.

likestilling

Først når Aurora (2) er ferdig med en mastergrad blir det kjønnsbalanse blant profesorene.

Likestilling

tekst Kristoffer Solberg og Mads Randen
foto Eirik Bryhn Jacobsen

Aurora blir snart tre år. Hun går i en barnehage i Oslo, og det er 29 prosent kvinner i professorstillingen i høyere utdanning.

Når Aurora spent drar på seg skolesekken for første gang, vil det være rundt 33 prosent. Mange år går. Aurora fullfører ungdomskolen og akademia kan smykke seg med en professor-andel på 42 prosent. Kanskje tar hun et friår og finner seg selv i Asia, kanskje troppe hun forventningsfullt opp som 19-åring på universitetet for første gang. Det er fortsatt flere mannlige enn kvinnelige professorer.

Først når Aurora kanskje leverer masteroppgaven sin seks år senere vil det bli likestilling blant professorer i Norge. Året er 2040.

Få tiltak

Antall kvinnelige professorer i høyere utdanning er økende, men ikke med den farten man tidligere har antatt. Totalt er bare 29 prosent av norske professorer kvinner, og det ser ikke ut til å bedre seg med det første. I 2016 var bare 38 prosent av nyansatte professorer kvinner.

For å få en oversikt over problemet har Kunnskapsdepartementet bestilt en simulering fra NIFU (Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning).

I den nylig publiserte rapporten kommer det frem at andelen kvinner vil øke til 38 prosent i 2026. Men først fjorten år senere vil det bli fullstendig likestilling hvis det ikke blir iverksatt tiltak, ifølge rapporten.

– 2040 er ikke bra nok. Vi har en jobb å gjøre. Kvinner er generelt underrepresentert i de øvre nivåene i akademia. Rapporten viser at dette er et område å være offensiv på, sier Iselin Nybø, minister for forskning og høyere utdanning.

Vil ikke kvotere

Likestilling i 2040 er milevis unna kunnskapsdepartementets mål. Departementet har benyttet seg av 2027 som mål, det begrunnes ved at det anses som et realistisk årstall å benytte seg av for å kunne utarbeide politikk på området.

Nybø påpeker det økende antallet kvinner i doktorgradstillinger, noe som med tid kan føre til flere kvinnelige professorer.

– For å oppnå kjønnsbalanse innen 2027 må man iverksette det som kalles radikal kjønnskvoltering. Er dere villige til å gjøre dette?

– Kvotering er ikke et virkemiddel vi bruker i denne sammenheng. Vi gir bevilgninger gjennom rammetilskudd og detaljstyrer ikke hvem institusjonene ansetter, sier Nybø.

– For sakte

Departementet har ikke mulighet til å drive detaljstyring av universitetene og høyskolene. Det er derfor opp til institusjonene å få flere kvinnelige professorer.

Svein Stølen, rektor ved UiO, har tidligere erfaring som prodekan ved det matematisk-naturvitenskapelige fakultetet ved UiO. Han er enig i at kjønnsbalanse innen 2040 ikke er godt nok.

– 2040 er for sakte. I min tid på MatNat lærte jeg at det viktigste ikke nødvendigvis er konkrete tiltak, til tross for at det er viktig, men en kontinuerlig oppmerksomhet om kjønnsbalanse er nødvendig.

Stølen viser til UiOs handlingsplan for likestilling, kjønnsbalanse og mangfold. Her er en av målsettingene at 40 prosent av professorer skal være kvinner. Det er imidlertid ikke satt noen tidsfrist for når dette skal skje.

– Mye handler om hvordan man tenker. I enhver ansettelse eller komité er det nødvendig å ha med kjønnsperspektivet. Lovverket kan bare dytte oss en del på vei, det er viktig å jobbe for kjønnsbalanse via kontinuerlig dialog, sier Stølen.

Ulike fagfelt, ulik balanse

Det eneste fagfeltet med tilnærmet kjønnsbalanse er innen medisin og helsefag, hvor man har et 40–60

kjønnsfordeling i favør menn. Forskjellene er størst innenfor matematikk, naturvitenskap og teknologiske fag. Kun 16 prosent av professoratene innenfor teknologi er besatt av kvinner.

NIFU-forsker Hebe Gunnes mener matematikk og naturvitenskapelige fagretninger er områder hvor man har best mulighet for å jevne ut statistikken via konkrete tiltak.

Så gjenstår det å se om de nødvendige tiltakene blir iverksatt. Om ikke, kan 22 år til med fortsatt mannsdominans i akademia være en realitet.

ARKIVFOTO: ADRIAN NIELSEN

Studentledere: Flere organisasjoner som mottar støtte fra semesteravgiften sponser alkohol. Innfelt fra venstre: Emil Lundal (president i SBIO), Simen Flotvik Mathisen (daglig leder i Radio Nova), Linn Skyum (politikk og medieansvarlig i velferdstinget), Thorstein Sjursen (direktør i DNS), Cecilie Kappelslåen (dtyreleder i OSI), Idun Kløvstad (leder i kulturstyret).

Semesteravgift går til alkoholsponsing

Men det er ingen som har kontroll på hvor mye.

Alkohol

tekst Selma Joner

Hvert år betaler rundt 65.000 Oslo-studenter semesteravgift, men hvor tar pengene egentlig veien?

I et forsøk på å få en oversikt over hvor mye penger som årlig bevilges til kjøp av alkohol i studentforeninger, har Universitas vært i kontakt med Velferdstinget i Oslo og Akershus, Velferdstingets Kulturstyre, Radio Nova, Oslostudentenes Idrettsklubb, Det Norske Studentersamfund og Studentforeningen ved Handelshøyskolen BI i Oslo (SBIO). Alle organisasjonene bekrefter at de bruker penger på alkohol, men ingen

kunne gi et estimat på hvor mye som blir brukt.

Ingen oversikt

– SBIO har en svært omfattende økonomi som omfavner svært mange underforeninger med varierende grad av autonomi over egne midler, sier Emil Lundal, president for studentforeningen SBIO.

Ifølge Lundal gjør dette det vanskelig å estimere hvor mye penger SBIO bruker på alkohol. SBIO-ledelsen godkjenner underforeningers arrangementer som kan ha innslag av alkohol. Dette skjer via egne søknadsprosesser.

Forrige uke uttalte Lundal til Universitas at SBIO vil redusere sponsing av alkohol. Han har ikke besvart Universitas sine spørsmål om hvordan de har tenkt å gjøre dette når de ikke har oversikt over omfanget.

Manglende alkoholpolitikk

Velferdstinget i Oslo og Akershus er det øverste studentorganet for alle studenter som tilhører Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). De vedtar fordelingen og bruken av semesteravgiften som innbetales til SiO.

– Verken Velferdstinget eller Kulturstyret har noen konkret alkoholpolitikk i sitt tildelingsreglement, men det grunnleggende tildelingsprinsippet vårt er alltid at pengene skal komme studentene best mulig til gode, sier Linn Skyum, politikk- og medieansvarlig i Velferdstinget.

På egne arrangementer har de i all hovedsak en praksis om at det ikke skal sponses alkohol til de studentvalgte representantene.

I likhet med Velferdstinget bevilger Kulturstyret også penger til arrangementer som inkluderer alkohol. Det kan være til velkomstdrinker på lanseringsfester eller

lignende, opplyser leder i Kulturstyret, Idun Kløvstad.

Simen F. Mathisen, daglig leder for Radio Nova, forklarer at de bruker noe penger på alkohol.

– Det dreier seg om en premie eller en oppmerksomhet som takk for hjelpen i ny og ne, og utgjør ikke store summer i løpet av et år, sier Mathisen.

Krever ikke oversikt

På spørsmål om Velferdstinget synes det er greit at semesteravgift går til sponsing av alkohol til eksempelvis SBIO, svarer Skyum at de har liten grunn til å tro at pengene de har tildelt SBIO har blitt brukt på alkoholkonsum.

– Dersom foreningene prioriterer penger på alkohol på en slik måte at det har konsekvenser for den helhetlige aktiviteten til foreningene vil dette komme frem av søknaden. Velferdstinget vil heller ikke begynne å kreve en oversikt

Velferdstingets tildelinger for 2018

- Universitas: 2 885 000 (sponser ikke alkohol)
- Radio Nova: 1 800 000 (kjøper alkohol)
- Det Norske Studentersamfund: 1 346 000 (kjøper alkohol)
- Oslostudentenes Idrettslag: 1 350 000 (kjøper alkohol)
- Studentforeningen ved Handelshøyskolen BI i Oslo: 450 000 (kjøper alkohol)

over årlige alkoholutgifter fra studentforeninger med det første.

– For foreningen selv kunne det nok vært nyttig med en oversikt over dette. Når det er sagt forholder vi oss til økonomien og aktiviteten i sin helhet når vi bevilger penger til foreningene, sier Skyum.

Lena spiller i Paralympics – med herrelaget!

Lena Schrøder er tatt ut til Norges landslag i kjelkehockey. Medisinstudenten er eneste kvinne i hele turneringen.

Paralympics

tekst Mads Randen

Denne uken starter Paralympics i Pyeongchang i Sør-Korea. Norges OL-helter har for lengst vendt snuten hjemover. Nå er det nye utøvere som skal forsvare nasjonens ære. En av dem er den 24 år gamle UiO-studenten Lena Schrøder.

– Jeg håper at laget klarer å vise hva vi er gode for! Og hvis vi får til det, så er selvfølgelig målet medalje, sier hun til Universitas.

Dusj-logistikk

Schrøder er tatt ut som den eneste kvinnen på laget i kjelkehockey. Medisinstudenten legger ikke skjul på at det er svært mannsdominert miljø.

– Det blir en del skittenprat og galgenhumor i garderoben. Nesten alt kan fleipes om. Det går en del i dameprat og kødding med hverandre, sier Schrøder.

Toppidrettsutøveren er vant med å være den eneste kvinnen i garderobes fuller av testosteron. De deler oppturer og nedturer, men dusjen får hun ha for seg selv.

– Her i Paralympics har vi blitt enige om at jeg får gå først i dusjen etter kamper, mens gutta går først i dusjen etter trening. Da kan gutta tøyse ut mens jeg er i dusjen, og jeg tøyse ut etterpå.

Historisk: Lena Schrøder vil bli den første kvinnen som spiller en offisiell kamp på et herrelandslag i Paralympics.

FOTO: YVETTE HOEL

Vil fortjene plassen

Herrelandslagene i Paralympics får tilbud om en ekstra plass i troppen om den fylles opp av en kvinne. Lena Schrøder er på papiret tatt ut på denne «kvinnekvoten», men er opptatt av at hun er i Paralympics fordi hun fortjener det.

– Jeg ble tatt ut blant de 16 første spillerne, og 2 andre gutter ble tatt ut etter det. Så jeg er på en måte tatt ut på lik linje med gutta, sier hun.

Schrøder vil bli historisk som den første kvinnen som spiller en offisiell kamp på et herrelandslag i Paralympics. Hun kan få muligheten allerede på lørdag når Norge møter Italia i sin første kamp.

Tatt permisjon

Den 24-årige medisinstudenten er født med ryggmargsbrokk, og sitter til vanlig i rullestol. For noen uker er rullestolen byttet ut med kjelke, og pensumbøker byttet ut med kølle. Å kombinere studier og toppidrett er imidlertid ikke bare lett.

– Jeg har tatt meg permisjon for å kunne satse mer dette semesteret. Det å i det hele tatt ha muligheten til å reise bort to uker i strekk hadde ikke vært bare-bare med obligatorisk undervisning, så permisjon er nødvendig, sier hun.

Schrøder opplever at UiO ikke leg-

ger nok til rette for at hun kan satse ordentlig ved siden av studiene.

– Det var tidligere en avtale mellom det medisinske fakultet og Olympiatoppen, men den gjelder ikke lengre. Jeg skulle selvfølgelig ønske at det fantes en bedre ordning, slik at jeg slapp å ta et helt semester fri når jeg teknisk sett kunne ha kombinert det med noen tilpasninger.

Dekan ved Det medisinske fakultet Frode Vartdal mener det er umulig å tilrettelegge for hver enkelt student. Det var derfor avtalen med Olympiatoppen røk.

– Studenten må følge kursene og kullene så tett som mulig. Vi gjør så godt vi kan for å tilrettelegge, men vi kan ikke skreddersy et opplegg for hver enkelt, sier han.

Dårlig tilrettelegging er imidlertid ikke det som står i hodet til Schrøder for øyeblikket.

– Akkurat nå nyter jeg bare å kunne drive med idretten 100 prosent, og så får studiene vente i mellomtiden.

Så gjenstår det å se om Schrøder og resten av laget kan smykke seg med gull etter finalen den 18. mars.

universitas@universitas.no

Visste du?

Norge har tatt medalje i kjelkehockey i alle Paralympics siden Lillehammer i 1994

Som samboer til UIO og HIOA kan vi tilby alle studenter fast studentpris til **550kr**, dette inkluderer alle nødvendige prøver.

Eksamenslokalet til UIO og HIOA er i samme hus som oss.

I februar, mars og april har vi **"Sjekk deg"** kampanje.
Pris kvinner: 690kr. hos gynekolog. Med ultralyd er prisen 990kr.
Pris menn: 490kr. hos erfaren allmennlege.

Legevakt Vest tilbyr fast studentpris til 550kr, inkludert alle nødvendige prøver.
Vi holder åpent hver dag hele året.

Legevakt Vest er også sertifisert reiseklinikk. Vi kan hjelpe med alle former for reisevaksinering.

Husk studentbevis!!

Se vår hjemmeside: <http://www.legevaktvest.no/student>

Legevakt Vest AS
Silurveien 2
0380 Oslo
Telefon: 23 25 11 11
Epost: kontakt@legevaktvest.no

Studenter
alltid **550,-**

Dette er JUKSESTUDENT

Dette er å fuske

- Som fusk regnes: Mangelfull kildehenvisning eller plagiat på hjemmeeksamen, og misbruk av hjelpemidler eller kommunikasjon på skoleeksamen.
- I 2017 ble totalt 89 studenter dømt for fusk i UiOs Klagenemda, og 19 studenter på OsloMet.
- Ved avdekket fusk blir eksamen annullert. Du kan også bli utestengt, og miste retten til å ta lignende eksamen ved andre læresteder.

Kilder: UiO og OsloMet

UiOs jukse-topp 2017

- Det humanistiske fakultet: 70
- Det samfunnsvitenskapelige fakultet: 5
- Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet: 5
- Det juridiske fakultet: 4
- Det utdanningsvitenskapelige fakultet: 3
- Det medisinske fakultet: 2
- Det odontologiske fakultet: 0
- Det teologiske fakultet: 0

Kilder: UiO

OsloMets fuske-topp 2016/17

- Fakultet for helsefag: 8
- Fakultet for lærerutdanning og internasjonale studier: 6
- Fakultet for samfunnsvitenskap: 4
- Fakultet for teknologi, kunst og design: 1

Kilder: OsloMet

Tro og ære: På teologisk fakultet har det ikke blitt juksa på femten år, mens humanistisk fakultet har de høyeste fusktallene. Dekan ved teologisk fakultet, Aud Tønnessen, tror det er fordi man ved mistanke om fusk på fakultetet har

89 studenter ble tatt på fersk gjerning på UiO, mens bare 19 ble tatt hos lillebroren OsloMet.

Fusk

tekst Ingrid N. Ekeberg og Jantra Hollum

Det er store forskjeller på hvor redelige studentene er på Universitetet i Oslo og OsloMets ulike fakulteter. Både på UiO og OsloMet er det fakultetene kjent for forkortelsen HF som har faket flest jukse-makere.

På Det humanistiske fakultet

ved UiO ble det tatt hele 70 fuskere i fjor – fjorten ganger mer enn hos andreplassen med fem. På OsloMet kommer neste halvparten av fuskene fra Fakultet for helsefag.

Hjemmefusk på HF

– Det faktum at vi avslører relativt mange som fusker viser at vi tar denne problemstillingen meget alvorlig, skriver prodekan Eirik Welo ved Det humanistiske fakultet, i en e-post til Universitas. Welo påpeker at fakultetets størrelse og exphil gjør utslag på statistikken.

– Omlag 55 prosent av fuskesakene våre er på exphil, påpeker Welo. Her er det hjemmeeksamen, som Welo påpeker at er den eksamensformen der man i

«Det er litt urealistisk å tro at vi ikke har hatt noen saker, selv om vi tross alt er teologisk fakultet»

Aud Valborg Tønnessen, dekan ved teologisk fakultet

størst grad avdekker fusk.

– Har man vurdert å legge om eksamensformen for å få ned fusketallene?

– Eksamensformene er valgt for å fremme selvstendighet, skrive- og kritisk tenkning.

Formålet bak valget av eksamensformen er først og fremst å sjekke at studentene har oppnådd læringsmålene på emnet.

Dersom de 55 prosentene som fusket på Exphil trekkes fra totalen på 70 tatt i 2017, er HF fortsatt størst på fuskestatistikken. Prodekan Welo frykter imidlertid ikke for fakultetets omdømme. Han viser til at fakultetet bruker ressurser både på å informere hva som regnes som fusk, og til å avsløre fuskere.

– Vi ønsker å fremstå som et fakultet som ikke tolererer fusk, og tror de studentene som ikke fusker setter pris på det.

Tro, håp og null fusk

I motsetning til på HF, har ikke teologisk fakultet hatt en eneste

fuskesak de siste femten årene.

– Det er klart jeg er fornøyd, men jeg er litt skeptisk også, sier dekan Aud Valborg Tønnessen, og fortsetter:

– Det er litt urealistisk å tro at vi ikke har hatt noen saker, selv om vi tross alt er teologisk fakultet.

Tønnessen tror underrapportering av fuskesaker kan være en årsak bak fraværet, der man ved sterk mistanke om fusk heller har strøket studenten. I motsetning til Welo mener hun det er vanskeligere å påvise fusk ved hjemmeeksamen, som er den vanligste eksamensformen også på TF.

– Så studenter på teologisk fakultet er ikke noe mer redelige enn andre?

TENE

Feirer 8. mars med Olav Thon

Kritisert: Lægheid forsikrer om at kvinnedagen er viktig for ham, men påpeker samtidig at det er en del av jobben å representere studentene på Thons arrangement.

ARKIVFOTO: ERLEND DALHAUG DAAE

Kvinnedagen

tekst Robin Solberg

Leder for Studentparlamentet ved UiO, Jens Lægheid, dropper studentdrevne arrangementer på kvinnedagen. Grunnen? Det blir prisdryss og middag med Olav Thon.

Jens Lægheid har en travel dag foran seg 8. mars. Først bærer det av sted til Tromsø, hvor lederen skal delta i en nettverkssamling for høyere utdanning, men så vender nesen hjemover til Oslo.

Her vil

kvelden bestå i prisseremoni og middag når Olav Thon Stiftelsen deler ut sine faglige priser og støtte til forskning. Dette krasjer med de studentdrevne arrangementene som markerer kvinnedagen på kveldstid. Dette faller ikke i god jord hos lederen i Venstrealliansen.

– Viktig med Thon

– Det er synd at leder ikke sender ut et sterkere signal om viktigheten av denne dagen: det er viktig at Studentparlamentet viser at vi tar kvinnesaken på alvor, sier Kristine Sørheim.

Lægheid forsikrer Universitas om at kvinnedagen er viktig for han. På spørsmål om hvorfor han da velger å ikke markere dagen sammen med studentene svarer han:

– Det er bare fordi jeg er opptatt på jobb i Tromsø. Det at jeg fikk invitasjon til Olav Thon Stiftelsens arrangement gjorde at jeg måtte dra tilbake til Oslo tidligere enn antatt.

– Kan du skjenke at det virker som du nedprioriterer å markere kvinnedagen med studentene her i Oslo?

Jeg hadde deltatt i Tromsø på studentarrangementer der, men å representere studentene på Olav Thon Stiftelsens arrangement er en viktig del av jobben. At de velger å legge ar-

rangementet til kvinnedagen får de ta på sin kappe.

– Pampeproblem

Sørheim mener lederen skulle vært en foregangsfigur for det opplegget studentparlamentet har og frontet viktigheten av dagen og arrangementene i forkant. I tillegg synes hun lederen skulle vært der på selve dagen og gjerne holdt appell.

Det at lederen for studentparlamentet ikke møter studentene på kvinnedagen ser Sørheim på som en del av et mer gjennomgående problem.

– Både den lave valgoppslutningen og den labre interessen for studentpolitikk viser at studentparlamentet ikke er flinke nok til å ta tempen på studentmassen.

Hun legger til at de har mistet kontakt med studentene og ikke evner å være en sterk studentbevegelse:

– I stedet fremstår de som et forvokst elevråd i dress.

– Har lederen blitt en pamp?

– Jeg tror hele arbeidsutvalget og studentparlamentet har et pampeproblem.

Ikke et enmannsshow

Lægheid mener selv at han bare gjør jobben sin og svarer kritikken om at det blir for mye møter i dress og for lite kontakt med studentene ved å påpeke at studentparlamentet har åpne studentarrangementer fra ni til ni den 8. mars. Han håper mange studenter deltar der.

– Studentparlamentet er ikke noe enmannsshow, så dette lar seg kombinere.

Allikevel blir det Olav Thon som får lederens oppmerksomhet denne kvinnedagen og ikke studentenes markering.

universitas@universitas.no

– Altså, jeg vil selvfølgelig håpe det, men jeg har ikke noe grunnlag for å mene det.

Færre fusk på Oslomet

Det som da het Høgskolen i Oslo og Akershus hadde totalt 19 tilfeller av fusk i fjor, altså tre ganger færre enn på UiO.

Studiedirektør på Oslomet, Marianne Brattland, vil ikke komme med spekulasjoner om hvorfor det er mindre fusk på Oslomet.

– I likhet med Universitetet i Oslo har vi etablert oss med et eksamenshus i Silurveien for gjennomføring av digital eksamen, som gir et kvalitetsløft for våre studenter. I tillegg til oversiktlig lokaler har man faste PCer som gjør det vanskelig å

fuske, forteller hun.

Her er det fakultetet for helsefag med høyest fuskandel med åtte tilfeller i fjor. Likevel blir det et beskjedent tall i forhold til HF-fakultetet på UiO, hvor det jukses nesten ti ganger så mye.

– Av våre utdanninger er det helsefagutdanningene som har flest eksamener, og dette er også Oslomets største fakultet. De naturvitenskapelige helsefagene er nok også i kraft av fagets egenart og eksamensform mer utsatt for fusk enn skriftlige innleveringer der man skal drøfte et eller flere temaer, forteller hun.

universitas@universitas.no

ARKIVFOTO: ADRIAN NIELSEN

Utdanning uten karakterpress

Engasjerte: Arkitektstudentene Kristiane Lia Lerstang (til venstre) og Sofie Ramstad mener de motiveres av et system nesten uten karakterer.

Ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo mottar elevene få karakterer. Likevel er de blant dem som jobber mest med studiene sine.

Karakterer

tekst Ingeborg Nyrud og Knut Anders Finnset
foto Eirik Bryhn Jacobsen

– Hele utdanningssystemet er motiverende, synes jeg. Det legges ikke vekt på karakterer, verken fra oss eller skolen, sier Kristiane Lia Lerstang. Hun er andreårsstudent ved Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo (AHO) og sammen med Sofie Ramstad forklarer hun at de aller fleste er veldig fornøyd med studiet.

– Folk som kommer inn døra her har et veldig stort driv og mo-

tiveres heller av hele pakken enn av det å få gode karakterer. For eksempel har vi stor oppfølging fra lærere og mye samarbeid blant studentene, sier Ramstad, før hun fortsetter:

– Det skaper gode arbeidsmiljø og gjør at man hele tiden vil yte sitt beste. Jeg glemmer ofte å sjekke karakterene mine etter en vurdering, det er ikke der fokuset ligger.

I forrige utgave skrev Universitas om prorektor ved NMBU, Solve Sæbø, som vil skrote karaktersystemet slik vi kjenner det i dag. Han mener at prosjektbaserte kurs med oppgaveløsning i plenum vil øke læringseffekten. Ved arkitekturstudiet i Oslo finnes det nettopp et slikt system, hvor høy lærertetthet er en av faktorene for suksess.

Jobber mest

Studiebarometeret i 2017, utgitt av NOKUT, avslører også at arkitekturstudentene troner listen over de

flittigste studentene i Norge. Ifølge andreårsstudentene har dette en naturlig forklaring.

– Tett oppfølging og jevnlig vurderinger av veileder gjør at man helst sitter på skolen og jobber noen timer ekstra. Selvfølgelig kan dette bli litt ekstremt mot deadline, men det er bedre med et jevnt høyt tempo enn

en vurderingsform der alt står og faller på én skoleeksamen. Selv om studentene har vanlig eksamen i noen av fagene sine, mener de uansett at karakterer absolutt ikke er et overhengende tema.

– Studiet vårt handler om å utvikle seg og til slutt sitte igjen med en portefølje. Det er det som er interessant for et arbeidsmarked, sier jentene.

Også ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) er det mange studenter som slipper karakterjaget. Rektor ved skolen, Jørn Mortensen, mener også arbeidsmarkedet for hans studenter ikke ser relevansen

i karakterer.

– Karaktersetting på våre studieprogrammer ville vært ganske meningsløst. Utdanningene våre er profesjonsbaserte og de læringsmålene som settes gir gode nok forutsetninger for å fungere som kunstner i det profesjonelle liv, sier Mortensen.

Mener andre kan lære av dem

Viserektor Erik Fenstad Langdalen forklarer at det ved AHO kun blir gitt karakterer ved de mer tradisjonelle akademiske fagene, som for eksempel ex.phil og arkitekturhistorie. Han synes det er interessant å tenke hva som kunne skjedd dersom det ikke hadde vært karakterer i klassiske karakterfag. Han tror studentene på AHO har hatt et positivt møte med systemet deres.

– Jeg tror andre studier kunne hatt godt av å teste ut alternative vurderingsformer. For eksempel kan fag som er drøftende og reflekterende lære mye av måten vi jobber på, fordi vi vurderer alt som gjøres gjennom plenumsdiskusjoner. Dette

PROREKTOR VIL KASTE KARAKTERENE: Møter massiv motstand

Prorektor ved NMBU, Solve Sæbø, vil skrote karaktersystemet ved høyskolen. Det er han uansett ikke vant.

Karaktersystemet Sæbø har vært en av de mest kontroversielle i utdanningssystemet. Han har vært en av de mest kontroversielle i utdanningssystemet. Han har vært en av de mest kontroversielle i utdanningssystemet.

Prorektor ved NMBU, Solve Sæbø, vil skrote karaktersystemet ved høyskolen. Det er han uansett ikke vant.

Karaktersystemet Sæbø har vært en av de mest kontroversielle i utdanningssystemet. Han har vært en av de mest kontroversielle i utdanningssystemet. Han har vært en av de mest kontroversielle i utdanningssystemet.

Fem på plassen

FAKSIMILE: UNIVERSITAS FORRIGE UKE

skaper et fordomsfritt og dynamisk arbeidsmiljø som legger til rette for et kollegialt forhold mellom lærer og student.

Andreårsstudentene er enige med viserektoren.

– Jeg synes ikke denne vurderingsformen handler om kreative krefter. Langt flere studier kan lære mye av å ha et mål som ikke er gode karakterer, men heller jevn jobbing og fokus på læringsprosessen.

universitas@universitas.no

Nekter tilgang på SiO-kundeundersøkelse

ARKIBILDE: MARAL ZADEH

Portvokteren: Administrerende direktør Steffen Greff holder kortene tett til brystet.

SiO Mat og Drikke skryter av gode tilbakemeldinger fra kundene sine. Disse dataene blir Universitas nektet innsyn i.

Hemmelighold

tekst Jantra Hollum

– Vi får gode tilbakemeldinger på tiltakene for forbedring og vil fortsette med å videreutvikle SiO Mat og Drikke til det beste for både medarbeidere og studenter, uttalte administrerende direktør i SiO Mat og Drikke Steffen Greff til Universitas i februar.

Skjult scorefordeling

Steffen Greff henviser til en kundeundersøkelse fra november, der 1788 studenter ble spurt om deres

undersøkelsen.

– Burde ikke studentene ha innsyn i disse tilbakemeldingene når det de som finansierer tilbudet?

– Det er SiO som best vet hvorfor det ikke er mulig å gi dere innsyn, og vi forventer at det er basert på en vurdering gjort til det beste for spisestedet eller de ansatte – og ikke for å tilbakeholde informasjon.

Krav på innsyn

Jurist i Norsk Presseforbund, Kristine Foss, mener at det er lite tillitsvekkende at direktøren for SiO Mat og Drikke selv går ut og

« Dette eksempelet bekrefter behovet for at SiO skal underlegges offentlighetsloven. »

Kristine Foss, jurist i Norsk Presseforbund

tilfredshet med serveringsstedet de bruker mest.

Undersøkelsen viser, ifølge Greff, at 73 prosent av studentene ville anbefalt spisestedet til en medstudent.

– At tre av fire studenter vil anbefale sitt serveringssted synes vi er hyggelig, og vi vil fortsette vårt arbeid med å gjøre denne andelen enda høyere i tiden som kommer, sier Greff.

Likevel nekter SiO å gi Universitas innsyn i undersøkelsen, som også hadde gitt innsikt i forskjellene ved forskjellige SiO-kantinene. Greff forsvaret dette med hensynet til de enkelte ansatte.

Leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus, Elisabeth Holien, vil ikke kreve at SiO offentliggjør

kommenterer at de har fått gode tilbakemeldinger.

– Dette mister verdien sin når man ikke har noe grunnlag for disse resultatene og ingen mulighet til å sjekke om dette faktisk stemmer, forteller hun.

Ifølge henne burde studentene få innsyn i dataene for å kontrollere kvaliteten på mattilbudet, spesielt når semesteravgiften bidrar til å finansiere dette.

– Dessverre har man foreløpig ikke et lovfestet krav på innsyn, men vi i presseforbundet mener studentene har et legitimt krav og behov om et innblikk i denne vurderingen. Dette eksempelet bekrefter behovet for at SiO skal underlegges offentlighetsloven.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

BEMANNINGSBYRÅ

Manpower er din døråpner til arbeidsmarkedet.

Som Norges største bemanningsbyrå har vi både faste stillinger og oppdrag hos Norges ledende selskaper.

Se mulighetene på manpower.no

Vi ser frem til på hjelpe deg videre i din karriere.

BRILLER

Synsprøve ½ pris nå 345,-
inkl. trykkmåling og netthinnebilde

Ta med studentbevis og få 25% på briller inkl. Comfort glass.
Velg blant kjente merker.

Eye Factory Byporten
Jernbanetorget 6
0154 Oslo

byporten@eyefactory.no
Tlf: 40 43 55 55
www.eyefactory.no

DANS

Bårdar Danseinstitutt
Rosenkrantz gate 22
0160 Oslo

dansekurs@baardar.no
Tlf: 22 20 90 10
www.baardar.no

20% studentrabatt på alle kurs

Husk å ta med gyldig studentbevis!

LEGE

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

SPA OG MASSASJE

Bare Flyt Floatingsenter
Oslo

Føl deg vektløs og koble ut ytre stimuli.

Minsk stress.
Øk læringsevne og konsentrasjon.

post@bareflyt.no
Tlf: 21 38 94 89
www.bareflyt.no

PSYKOLOG

Ta vare på din mentale helse!

Råd og veiledning fra kr 590

Finn ledige timer og bestill på:
www.oslopsykologklinikk.no
Noe du lurar på? Send oss en mail! post@oslopsykologklinikk.no

Studenttilbud hos psykolog

Problemer med prokrastinering?

Psykologene hos Unicare hjelper deg med dine utfordringer i studenttilværelsen.

Studentpris kr 775,-

Bestill time via
Nett: www.unicare.no/psykolog
Tlf: 222 03 222
Mail: psykolog@unicare.no

Her kommer det snart flere tilbud

TANNLEGE

Grünerløkka Tannhelsesenter
Thorvald Meyers gate 33
0555 Oslo

lisa.orting@grunermail.no
Tlf: 22 35 77 92
www.grunerlokka-tannhelsesenter.no

600 kr for første undersøkelse (inkl. røntgen og enkel rens).

Fast 20 % studentrabatt på all tannbehandling.

Ringnes Park Tannhelse

Ringnes Park Tannhelse
v/ Tannlegene Steinbakken og Dahl
Thorvald Meyersgate 4 A
0555 OSLO

post@rptannhelse.no
Tlf: 22381334 / 22040080
www.rptannhelse.no

Sentralt på Grünerløkka

10% studentrabatt på de fleste typer behandling.

Husk gyldig studentbevis!

*Tann-klinikken.no
Smestad
Sørkedalsveien 90B
0377 Oslo

tannklinikken@gmail.com
www.tann-klinikken.no
Tlf: 22 73 48 00

En undersøkelse med 2 røntgenbilder til 600kr.

Vi har normalt 10% studentrabatt.

Tannlege Vatne
Klingenberggata 5
0161 Oslo

tannlege@vatne.no
Tlf: 22 83 40 84
www.tannlegenevatne.no

Som student får du 50 % rabatt på første undersøkelse, samt 40 % studentrabatt på all oppfølgende behandling.

TRENING

Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperiagym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiagym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode instruktører. Gratis prøvetime.

Gode lokale og nasjonale tilbud for studenter i Oslo

debattredaktør: Runa Fjellanger
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: søndag klokka 17
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Noen må skabbe seg!

Norges Handelshøyskole (NHH) advarer sine studenter om et mulig skabbutbrudd ved skolen, melder Studvest. NHH kjenner til to tilfeller av skabbsmittede studenter og ønsker å være føre var. Studentene det gjelder skal holde seg borte fra skolen til dagen etter at behandling er startet. – Vi vet at skabb smitter gjennom hudkontakt, seksuell kontakt, klær og lignende. Derfor ville vi gi studentene beskjed om at det var en mistanke om skabb blant studentene, sier prorektor ved NHH Therese Sverdrup til Studvest.

Velferdsmilliondryss

Studentsamskipnaden i Trondheim, Gjøvik, og Ålesund gikk i år med et overskudd på 43 millioner kroner, skriver Under Dusken. Overskuddet går til investeringer som styrker studentenes velferdstilbud, som treningstilbud og studentboliger. – Jeg er særlig fornøyd med at vi får avsatt penger økt satsing på treningstilbudet til våre studenter i Trondheim, Ålesund og Gjøvik, sier styreleder Ellen Helstad i Sit i en pressemelding.

Ukas sitat:

«Det er tre personer som har klaget over sjenerende røyking gjennom Si fra-systemet»

Jørgen Magnus Sejersted, dekan ved HF på Universitetet i Bergen tar kampen mot den ekle røyklukta som har hjemsøkt fakultetet

Ukas tweets:

Valentin Cyrus Grip @valentingrip
Universitas er en seriøs avis

Nei, DU er en seriøs avis ;--)

Kronikk140 @kronikk140
SISTE: Livets skole får universitetsstatus og bytter navn. - Fra nå av heter vi OsloNAV - Facebook-universitetet. Vennligst se vår guide om hvordan skrive navnet, sier rektor Ronny Riiskurt.

Tankestrekens revansj!

Øyvind Sjødin @O_Sjodin
Hvorfor vil Leirstein ha Politihøgskolen i Moss? Er han ikke derfra? #dax18

PHS was an inside job

Jonas Strisland @JonasStris
Når Folkmann kaller min ærede leder for Tåkefyrste, kaller jeg Folkmann for naiv. Hvor mange store gjennomslag ønsker du vært år? Vi får Studentombud, vi hadde en stortingsmelding om kvalitet i utdanning, og vi jobber hver dag for å bedre din studiehverdag på alle plan!

Ærede leder Mats Beldo!

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Hvorfor har noen studenter det bedre enn andre?

Studentundersøkelse

Fam Karine Heer Aas, kommunikasjonsansvarlig for Velferdstinget i Oslo og Akershus

At 1 av 5 studenter sliter med symptomplager er en statistikk vi har hørt utallige ganger før – men hva er det som egentlig gjør at de resterende 4 av 5 har det bedre? Vi i studentbevegelsen har gjerne antatt at det er vårt sosiale nettverk, foreningene vi legger sjela vår i, eller engasjementet for studentdemokratiet. Likevel kan det være helt andre ting som gjør at du som student har det sånn du har – og nå har du muligheten til å fortelle din historie.

I disse dager er studentenes helse- og trivselsundersøkelse, i år med kampanjenavnet «Helt Ærlig», sendt ut for tredje gang. Jo flere som svarer på denne, jo større sjanse har vi for å finne svarene på nettopp hvorfor mange studenter har det bra

– og hvorfor noen ikke har det. Vi vet at studenters helse skiller seg drastisk fra den øvrige, tilsvarende befolkningen, men vi har ingen håndfaste bevis på årsakene til dette. Undersøkelsen vil kunne gi oss svar, noe som er enormt viktig for hvordan vi kan jobbe med forebygging i fremtiden. På den måten kan vi forhåpentligvis sørge for at flere får en bedre studenthverdag.

«Uansett om du har det helt ypperlig, kunnet hatt det bedre eller føler at livet er litt kjipt akkurat nå, så håper jeg du vil svare på undersøkelsen»

Uansett om du har det helt ypperlig, kunnet hatt det bedre eller føler at livet er litt kjipt akkurat nå, så håper jeg du vil svare på undersøkelsen. Du som nyter studietiden, med alle sine goder, kan hjelpe oss til å finne ut hvorfor din medstudent kanskje ikke føler det på samme måte. Ta ditt ansvar, svar på undersøkelsen og oppmuntre dine medstudenter til å svare, og selvfølgelig, svar Helt Ærlig.

P.S.: Undersøkelsen er selvfølgelig anonym, og svarene du avgir vil aldri kunne spores tilbake til deg som enkeltperson.

universitas@universitas.no

Så du tror du kan lede NSO?

Studentpolitikk

Varg Lukas Folkman, styreleder i Venstrealliansen i Bergen

Kampen om ledervervet i Norsk Studentorganisasjon er godt igang. Den som vinner har en stor jobb foran seg. Spør du en tilfeldig student på en av Oslo, Bergen, Tromsø eller Trondheims utdanningsinstitusjoner er sjansen stor for at de ikke vet hva NSO er, og de vil bli overrasket når du forklarer dem at organisasjonen finansieres av nettopp deres semesteravgift. Du som leser dette er sikkert ikke klar over at det snart skal velges ny leder i organisasjonen. Den som vinner går en enorm oppgave i møte: nemlig å sikre NSOs legitimitet i studentmiljøet. For uten studentenes støtte er NSO ingenting.

Oppgavens omfang blir klart når man ser til de som i teorien skal sikre NSO legitimitet, nemlig de lokale studentparlamentene, -tingene og -organisasjonene. Representanter fra disse, meg inkludert, sukker oppgitt når kun 8 av 50 på UiB vet hva NSO er, men studentparlamentsvalget på UiB har jevnt over en valgdeltagelse på 20– 25 prosent – og vi er best i klassen(!).

Ikke vet studentene hvem NSO er, ei heller bryr de seg om sine lokale representanter. Det er ikke rart at det i studentmediene fra tid til annen hevdes at studentdemokratiet har spilt fallitt – det er ikke pessimisme, det er en realitetsbetraktning.

lingskort, nemlig at de representerer over 200.000 studenter, i beste fall er en papirtiger, og i verste fall en luftspeiling. Alle kan hevde å representere en gruppe, men dette er tomme ord om ingen av de man hevder å representere mobiliserer når man trenger det.

Men studentpolitikk er så kjedelig, er det lett å innvende. Hvordan skal noen skarve studenter klare å engasjere medstudenter som åpenbart ikke bryr seg?

«Det er ikke rart at det i studentmediene fra tid til annen hevdes at studentdemokratiet har spilt fallitt – det er ikke pessimisme, det er en realitetsbetraktning»

Studentpolitikk vil nok aldri bli kult, men NSO må klare å formulere i klartekst akkurat hvordan politikken deres vil påvirke studentenes hverdag, og hvorfor de burde bry seg. Jeg er ikke i tvil om at den jevne student vil engasjeres av krav om studie-støtte på 140.000 i året, men jeg er like sikker på at hen ikke vil engasjeres av byråkratisk oppgulping som «studentkravet» og «støtte på 1,5G».

Ingen hevder det vil bli lett, men de som ønsker å lede studentene må også klare å engasjere dem. Man kan ikke som folkevalgt (student)politiker med den ene hånden ta lønningen og godene som følger ved å velges til tillitsvalgt, og med den andre slå bort den manglende oppslutningen som uløselig, eller en omstendighet utenfor egen kontroll.

Klarer ikke studentpolitikere å få studentene til å bry seg har de heller ikke grunnlag for å si at de kjemper deres sak, og heller ikke grunnlag for å opprettholde sin egen stilling.

universitas@universitas.no

Fra dette kan man utlede at NSOs største forhand-

En fotovergang til besvær

Fra venstre: Markus Leira Asprusten, Kari Anne Andersen og Christina Eide.

FOTO: Realistlista

Trafikk

Markus Leira Asprusten, Kari Anne Andersen og Christina Eide, Realistlista

Runa Fjellanger, idé- og debattredaktør i Universitas, skriver i en nyhetskommentar 28. februar at studentene ikke bryr seg om resolusjoner som «Fotovergang i krysset ved Bio og Geo nå!». Dette stiller vi oss spørrende til – har Universitas gjort undersøkelser blant studentmassen?

Realistlista har jobbet for å få på plass

et fotgjengerfelt i krysset mellom Moltke Moes vei og Blindernveien siden 2015. Krysset er svært trafikkert, både av fotgjengere og biler. Fartsgrensen i Blindernveien er 50 km/t, og det oppleves som lite trygt å krysse veien. I møte med studenter er det tydelig at dette er en sak som engasjerer – faktisk er dette en av sakene vi får aller best tilbakemeldinger på av studenter.

I 2015 sendte vi en forespørsel til Bymiljøetaten der vi spurte om det kunne markeres opp et fotgjengerfelt i krysset. Der fikk vi avskjed på grått papir

og beskjed om at det var lett å «finne lommer i trafikken» – dette til tross for at fotgjengerovergangen nærmeste barneskole bruker hundre meter lenger ned langs samme vei både er lysregulert og har nedsatt fartsgrense til 30 km/t.

Herfra har det vært vanskelig å ta saken videre, før fagutvalgene ved Institutt for geofag, Farmasøytisk institutt og Institutt for biovitenskap sammen med Matematisk-naturvitenskapelig studentutvalg tok kontakt med Eiendomsavdelingen med samme

forespørsel. Vi hev oss med på laget, og i februar gjennomførte vi i samarbeid trafikkteellinger i krysset.

Når det er over 400 bilpasseringer over to timer og hundrevis av kryssende fotgjengere i samme tidsrom er det tydelig at det er et behov for gangfelt. Studenter og ansatte skal kunne ferdes trygt på campus. Vi håper at Fjellanger også vil ha fotovergang i krysset ved Bio og Geo nå!

universitas@universitas.no

Skjerp dere, Studentparlamentet

26. januar ble det skapt historie: Studentparlamentet ved UiO vedtok en resolusjon som omhandlet noe annet enn deres egen navlelo. En resolusjon som omhandlet en akademisk boikott av Israel. Ved følgende studentparlamentsmøte ble resolusjonen trukket med knappest mulig flertall. Vi trenger et modigere studentparlament, som inngår i tradisjonen studenter har for å stå opp mot urett – ikke en gjeng som bedriver tannløs elevrådsvirksomhet som ikke engasjerer studentmassen.

Israel/Palestina-konflikten er en av verdens lengst pågående konflikter, og er utvilsomt kompleks. Verdenssamfunnet, også her Studentparlamentet ved UiO, kan ikke sitte stille i båten og se på hvordan grove brudd på menneskerettighetene mottar nytteløse sanksjo-

Studentpolitikk

Kristine Sørheim, Peder Østring og Ingrid Uleberg, Venstrealliansen

ner.

Som noen av de mest privilegerte studentene i verden skulle det bare mangle at vi i UiOs studentparlament er vårt internasjonale ansvar bevisst. Vi kan ikke respektere den israelske statens fulle akademiske frihet, så lenge de systematisk frarøver palestinerne den samme friheten. Akademisk boikott sender ut et klart signal om at overgrep mot sivile ikke tolereres. I tillegg er akademisk boikott et uttrykt ønske fra palestinske akademikere.

Saksgangen var kritikkverdig. Til

«Studentparlamentet fortjener en smekk i trynet»

tross for at Venstrealliansen hadde tatt alle forhåndsregler for at saken skulle fremstå klar, endte saksgangen i et sammensurium hvor det hele ga inntrykk av at de tillitsvalgte ikke hadde lest sakspapirene. Studentparlamentsmøtet 22. februar, hvor den vedtatte resolusjonen om akademisk boikott av Israel ble trukket, reiser flere spørsmål.

For det første; bør virkelig ikke studentparlamentet mene noe annet enn «Fotovergangsfelt i krysset ved Bio og Geo nå!»? Og for det andre; er gjengen som har fått studentenes (marginale) tillit, skikket til å vedta noe som helst?

For oss i VA er det første spørsmålet lett å besvare: parlamentet bør ta for seg saker som engasjerer studentmassen, og det er alt fra billigere kantinemat til

internasjonale konflikter. Studenter er en befolkningsgruppe som bryr seg om internasjonal solidaritet og rettferdighet. Det minste vi kan kreve av SP er at slike saker blir behandlet skikkelig når vi fremmer resolusjoner som omhandler noe en stor gruppe av studentmassen brenner for.

Etter 22. februar er det vanskelig å ikke besvare det andre spørsmålet med et rungende nei: det er ikke rart at en så marginal del av studentene ved UiO stemmer ved studentvalget når de som skal representere studentene oppfører seg som det er gratis møtemat som lokker, og sover seg gjennom voteringer.

Om møtet 22. februar viste noe, så er det at studentparlamentet fortjener en smekk i trynet med de tomme dominoseskene og en klar beskjed om å ta vervet sitt på alvor. Hvis ikke må de trekke seg og begynne å betale for pizzaen sin sjæl.

universitas@universitas.no

kulturredaktør:
stinerotnes@gmail.comStine Rotnes
954 81 409

KULTUR

KULTURANBEFALING

Stine Rotnes, kulturredaktør i Universitas

Mesterskapets pris

Hvem betaler prisen for verdens største sportsarrangementer? 2018-utgaven av de olympiske vinterleker er over, og det betimelige spørsmål om samfunnsmessige konsekvenser stilles i anledning HUMAN internasjonale dokumentarfilmfestival. 12. mars vises filmen «State of Exception», om hvordan Brasils fattige har fått kjenne de siste årenes store mester-

skap på kroppen. Filmen innledes av en debatt kalt «Mesterskapets pris», der representanter fra både Amnesty, Oslomet og Den internasjonale olympiske komité deltar. Bør norske utøvere og supportere boikotte store mesterskapene, når vi kjenner til de store menneskelige kostnadene? **Tid og sted:** Pokalen, debatt 18–19, film 19: 30.

Strategisk smart: Medievitene Lene Pettersen og Arne H. Krumsvik mener influencere egner seg godt til strategisk kommunikasjon. Hvorvidt forbrukeren faktisk kjøper produktene oppdragsgiver selger, er de derimot usikre på.

Influencernes inntog

Hundrevis av norske kjendiser titulerer seg som influencere. Nå bruker utdanningsinstitusjoner dem som ressurser i kampanjefilmer.

Markedsføring

tekst Jonathan Jæger
foto Leo Krohn

«Miljø, sport, børs, lykke, religion, mennesker, krig, demokrati. Alt er økonomi».

Akkompagnert av flakkende lys, rask klipping og tung bass forteller SKAM-kjendis Thomas Hayes og komiker Yousef Hadaoui om hvordan «alt er økonomi» i BI's siste markedskampanje. Også fagpersoner som leder for Næringslivets

Hovedorganisasjon, Kristin Skogen Lund, dukker opp. Felles for dem alle: De opptrer som «influencere».

– Et virkelig blikkfang

Totalt bruker BI årlig rundt 29 millioner på markedsføring nasjonalt og internasjonalt. Med årets kampanje, ønsker institusjonen å sette fokus på økonomi som fagområde, forteller markedsansvarlig Steffen Fidjeland. Hvor mye penger som har inngått i kampanjen utarbeidet i samarbeid med reklamebyrået Los&Co, ønsker BI derimot ikke å oppgi.

– Vi har brukt personer fra næringslivet, komikere, skuespillere og studenter. Alle har ulik bakgrunn, syn og verdier. Felles for de alle er at de forholder seg til økonomi hver eneste dag, på en eller annen måte. Det handler ikke om hva de har studert eller om de jobber med økonomi, men at de har tanker og

erfaringer om hvordan økonomi påvirker alt, sier Fidjeland.

I kantinen på BIs campus i Nydalen, har majoriteten av studentene Universitas møter sett årets kampanjefilm. Studentene Sofie Amundsen og Vilde Haugen mener videokampanjen til BI er både hipp og corny. Begge tar en master i Leadership and Organisational Psychology.

– De bruker jo unge, hippe popikon som ikke har den utdanningen de reklamerer for. Men det er et virkelig blikkfang, sier Amundsen.

– Hvem husker dere fra videoene?

– Tor Haugenes (professor på BI, red.anm.) og han fra Svart Humor (Yousef Hadaoui, red.anm.), sier studentene.

Noen vi stoler på

Arne H. Krumsvik, instituttleder på Institutt for medier og kommunikasjon (IMK) ved Universitetet i Oslo,

definerer influencere som noen vi stoler på.

– Drømmen for folk som ønsker å få ut et budskap har blitt lettere

«Å kalle seg influencer betyr at man er en profesjonell opinionsleder som sender faktura»

Arne H. Krumsvik, leder ved Institutt for medier og kommunikasjon på UiO

oppnåelig på grunn av sosiale medier. I markedsføring har det alltid vært et mål om å påvirke influenceren som igjen deler budskapet med

folk som stoler på dem, sier Krumsvik og legger til:

– En typisk influencer har mange følgere som er relevante for den som vil kjøpe seg innflytelse. Å kalle seg influencer betyr at man er en profesjonell opinionsleder som sender faktura.

Lene Pettersen, universitetslektor på IMK har ingen fasitsvar på hvordan man blir en influencer, men forteller at det har med personlighet å gjøre.

– Du må kunne kommunisere på en måte som fanger interesse, enten om folk er enig eller uenig. Enkelte forskere finner at influencere kan ha stor påvirkning på holdningene til folk, men det er ikke nødvendigvis samsvar med at du faktisk kjøper produktene. Det kan derfor være lurt å bruke influencere til strategisk PR, til å fronte omdømme og holdninger, mer enn å selge shampooflasker, sier Pettersen.

Feministisk filmfest

BRANSJEBUZZ: Årets Oscar-utdeling fant sted i et Hollywood preget av det siste årets #metoo-opprør. Prisvinner Frances McDormand bidro med et av kveldens mest minneverdige øyeblikk, med det Dagbladet omtaler som en «feministisk kraftsalve». Under taketalen fikk hun salens kvinner til å reise seg i solidaritet, mens hun fremmet et ønske om økt inkludering i bransjen.

– Se dere rundt mine damer og herrer.

Vi har alle historier å fortelle og prosjekter vi vil ha finansiert. Ikke snakk til oss om dette på fester, men inviter oss inn på kontoret om noen dager, eller så kan dere komme til oss, så skal vi fortelle alt dere trenger å vite.

Redningen for kjønnsbalansen i amerikansk filmbransje, mener McDormand er en «inclusion rider», en klausul som krever et mangfoldig filmcrew på ethvert sett.

FOTO: RED CARPET REPORT ON MINCE MEDIA TV

Skadelige selfies

SOSIALE MEDIER: Nypublisert forskning fra sør-koreanske psykologiforskere viser at hvis du tar en selfie og deler den på sosiale medier, får du i de fleste tilfeller dårligere selvtilitt. Forskning.no skriver at de 78 studentene som deltok i eksperimentet ble bedt om å ta en selfie, for så enten å legge den ut på et sosialt medium eller lagre på egen telefon. Videre testet

forskerne deltageres reaksjonstid på utvalgte sosiale stimuli, mens selvtilitten ble målt ved hvor stort deltagerne skrev signaturen sin. Konklusjonen er at du kan oppleve økt følsomhet ovenfor mennesker rundt deg etter å ha lagt ut en selfie, og signaturen din skriver du gjerne mer beskjedent. Lagrer du kun selfien på telefonen din, svekkes selvtilitten din i enda større grad. Take care.

#tillit: – Du må kunne kommunisere på en måte som fanger interesse, enten om folk er enig eller uenig, sier medieviter Lene Pettersen.

Likes og lesertall

Influencer og skuespiller Ulrikke Falch har engasjert seg mye på sosiale medier, der hun har snakket åpent om hvordan hun ble frisk fra spiseforstyrrelser. Tidligere i vinter trakk Falch seg fra finalenominaasjonen i Vixen Influencer Awards, med den forklaring at hun ikke trengte en pris for å vite at eget arbeid er viktig.

– Jeg påvirker gjennom aktivisme, og er ikke drevet av økonomisk motivasjon. Jeg tar betaling for foredrag, men da er jeg foredragsholder og skuespiller, ikke influencer. For meg er opinionsleder og influencer to forskjellige ting. En influencer assosierer jeg med promotering og annonsørinnhold gjennom sosiale medier, og ofte handler det om å selge seg selv som merkevare. Det er knyttet til likerklikk, følgere og lesertall. Opinionsledere er viktigere «influencere». De profiterer politisk innflytelse og bidrar til et fellesskap, sier Falch.

Kjendiser gir klikk

I fjor fikk komiker Yousef Hadaoui, politiker Mani Hussaini og blogger Kristin Gjelsvik på initiativ av Politi-

høgskolen (PHS) prøve seg som politi. Under navnet «Opptaksprøven» konkurrerte deltakerne som politibetjenter og skulle håndtere blant annet bråk i en leilighet, bruk av politihund og avhør. Totalt brukte PHS over 400 000 kroner på filmene. Gjelsvik mottok 30 000 i honorar, mens Hussaini mottok 10 000, som han donerte videre til Utøya.

Kommunikasjonssjef ved Politi-høgskolen, Torill Gulbrandsen, er fornøyd med fjorårets kampanje og forteller den oppnådde stor oppmerksomhet.

– Intensjonen med «Opptaksprøven» var å skape oppmerksomhet rundt søknadsfristen. Tanken var at humor skulle lede folk inn på nettsidene våres for å få mer informasjon, forteller Gulbrandsen.

I år har de bygget videre på konseptet «Opptaksprøven» med Yousef Hadaoui som eneste deltaker, forøvrig med 88 000 kroner i lønn.

– Jo mer klikk er lik mindre kostnader. Økonomi er årsaken til at vi bruker konseptet fra i fjor. Det er viktig å få frem at filmene er ment som reklame, sier Gulbrandsen.

kulturredaksjonen@universitas.no

Fått influenca: «Helt ærlig»-kampanjen innunder Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT), har også hentet inn influencere. Sosiale medier-profiler som Maria Stavang, kjent som Plateed, er én av dem som har promotert spørreundersøkelsen i egne kanaler.

MIN STUDIETID

tekst Jantra Pernille Hollum
foto Marianne Demmo

Vil bli den kvinnelige Peter Singer

■ HVEM: Alexia Bohwim

■ STUDERT: Teatervitenskap og Medier og kommunikasjon ved Universitetet i Oslo

■ NÅR: 1991–1993 og 2001

■ AKTUELL MED: Ny bok «Bygdøyballer» og egen tv-serie på TV3, «Alexia vs. verden»

Forfatter og feminist Alexia Bohwim var en ensom student på Blindern. Nå skal hun begynne på moralfilosofi og redde dyrene.

– **Jeg var anti-Blindern**, og veldig sær. Jeg ble den ensomme studenten, forteller forfatter Alexia Bohwim og lener seg tilbake i barstolen på stamstedet Tiffani Café på Frogner.

Hun mimrer lattermildt tilbake til den korte studietiden på medier og kommunikasjon. Etter tre måneder på studiet fikk hun seg jobb, og ble gravid med barn nummer to.

Det hun ikke likte med Blindern den gangen var fordommene mot vestkanten.

– Jeg ville bare studere, men folk var mer opptatt av at jeg var fra Frogner. De likte ikke klærne mine, fordi det ikke var Blindern-bunaden; brunt skinn, hennafarget hår, fæle lange strikkeplagg, og rød leppestift de skryter av å ha arvet, forteller Bohwim.

I høst dro hun tilbake til Blindern for å se foredraget av Peter Singer. Bohwims drøm er å få holde foredrag om veganisme, og omvende folk til det hun beskriver nærmest som en trosoppfatning.

– Vi veganere har funnet

religionen og fornuften. Vi kjøper ikke løgner.

Derfor skal Bohwim begynne på moralfilosofi på Blindern.

– Man må ha en akademisk vinkling for å bli tatt seriøst, ellers blir det så jævlig reality-kjendis som snakker selvrealiseringspiss. Av de eldste studentene så finner du vestkantkjerringene på kunsthistorie, og meg, som skal bli den

«De likte ikke klærne mine, fordi det ikke var Blindern-bunaden»

kvinnelige Peter Singer, forteller hun og skuer etter pelskrager å skrike etter.

Er det en ting Bohwim angrer på fra studietiden, er det at hun ikke fullførte bacheloren i medier og kommunikasjon.

– Jeg likte å lære og friheten ved å studere det du vil, samt gleden ved å fullføre noe du vet gjør deg smartere, sier hun og slenger håret over skulderen.

– Litt akademisk tyngde har aldri skadet noen kvinner over førti.

Bohwim spretter opp av stolen da det er tid for å ta bilder. Hun

poserer inne i caféen, totalt ubekymret ovenfor de stirrende gjestene.

– Jeg er posør og provokatør, sier hun mellom knipsene. Med den kombi har hun gjennom årene provosert om sex, dop og feminisme; temaer som er forankret i bøkene hennes «Frognerfitter», «MILF» og «Golddigger». Til høsten kommer fjerde i rekka: «Bygdøyballer». I tillegg kommer hun snart ut med egen tv-serie på TV3: «Alexia vs. verden», der hun driter ut damer og pels.

Damer over 40 år er hennes verste fiender. Hun mener de er mer opptatt av hvem hun er og hvordan hun ser ut, ikke hva hun sier og jobber med.

– **Jeg så opp** til Kåre Willoch da jeg var liten, ikke Gro. Jeg ville bli som pappa da jeg vokste opp, ikke mamma. I dag er jeg glad i menn og unge piker fordi de enda er hyggelige, sier hun og tar en pause og tenker seg om.

– Jeg høres ut som en misogynist – og kanskje jeg er det?

Kvinnedagen er rett rundt hjørnet, men det er en begivenhet Bohwim bevisst ikke feirer.

– **Dagens feminisme** preges av urettferdighet, grådighet og misunnelse. Når du blir mobbet ut av kvinnetoget hvis du ikke er enig i parolene? Fuck feminisme. Jeg er for likhet, ikke forskjell.

kulturredaksjonen@universitas.no

Stopp slut-shaming: – Ammende mødre som blir «shamet» på gaten eller uttalelser som «nå er du for sexy» eller «nå er du for slutt» underbygger kulturen i dag i forhold til seksuell trakassering. Det handler ikke bare om retten til å vise niplene, men om restriksjoner for kvinner og ikke menn, sier Selena Sefany i Free the Nipple.

AVKLEDD FEMINISME

Hvorfor kan menn kle av seg på overkroppen, men ikke kvinner? Kvinnene i Free the Nipple-bevegelsen kler av seg i feminismens navn.

Aktivism

tekst Teresa Eltervåg Cissé
foto Matilde Solberg Clemetsen

Under årets Golden Globe-utdeling kledde de kvinnelige gjestene seg i svart. På en nattklubb i Oslo kler gjestene av seg. Kampen mot seksuell trakassering har for tiden mange ansikter.

Restriksjoner for kvinner

På Instagram blir kun kvinnelige brystvorter sensurert. Den globale kampanjen Free the Nipple startet i 2012, og kjemper for kvinners likestilte rett til å vise brystene i offentlighet.

Strategi og PR-student, Selena Sefany, er en av dem som kjemper i front i Oslos Free the Nipple-kampanje. Hun møter Universitas i Oslo sentrum, sammen med en gjeng jenter som alle ønsker å kunne vise seg toppløse i lik grad som menn.

Sefany har lenge hatt et brennende engasjement i kvinnekampen. 8. mars for tre år siden stilte hun sammen med en venninnegjeng bakerst i kvinnetoget, i enkle singletter, med hull klippet over brystvortene. Studenten ønsker å bidra til feminisme som skaper samhold blant kvinner.

– Mange feminister i dag jobber i mot andre kvinner, og jeg er uenig med mange av dem. Det at noen forteller sexarbeidere at de ikke selv vet hva som er best for dem, er undertrykkende i seg selv, sier Sefany.

Hun mener kvinner selv skal få seksualisere sin egen kropp, men at det ikke er mediasamfunnets oppgave.

– Det handler ikke bare om retten til å

vise brystvortene, men om restriksjoner for kvinner og ikke menn.

Fri klubb

I et av verdens mest likestilte land, opplever Sefany fortsatt å bli klådd på på byen. Derfor valgte hun å starte et klubbkonsept hvor man kan være toppløs og fri, uten å bli trakassert. Utfordringen med å blande alkohol og nakenhet i et offentlig rom og samtidig beskytte kvinnene som

«Interessen for å seksualisere kvinnekroppen er så stor og innarbeidet at mange ikke engang vet at det ikke trenger å være sånn.»

Heidi Helene Sveen, forfatter

er der, er utfordrende, forteller Sefany. Det har blant annet resultert i dobbelt opp med vakter på utestedet og strenge forbud mot fotografering, stirring og berøring.

– Eventene har vært en suksess og vi innser at dette fristedet er noe folk faktisk ønsker. Mange av vennene mine har pleid å gå på gaybarer som Elsker for å slippe å bli trakassert. Til syvende og sist har det aldri noe med hva noen har på seg. Selv om jeg er kliss naken, har du faen ikke lov å røre meg.

Seksualitet i egne hender

Om man ønsker å sende et politisk budskap, må man ha et gjennomtenkt forhold til hvorfor og ikke minst hvordan man bruker kroppen i aksjonen, mener journalist og forfatter, Marta Breen. Ikke alle lykkes like godt og da kan det iblant oppleves som «nok en avkledd kvinnekropp», sier hun.

– Tar kvinner som kler av seg seksualitet i egne hender, eller videreføres det undertrykkende bildet av kvinnekroppen som objekt?

– Det er naturligvis ikke en antifeministisk handling å kle av seg. Det er bare pietister som ville ha hevdet noe slikt. Vi er vant til at kvinnelig seksualitet fremstilles gjennom det mannlige blikket, så når kvinner viser seg fram som seksuelle subjekt på egne premisser, kan det være virkningsfullt, sier Breen.

– I det siste har ofre for seksuell trakassering og overgrep begynt å ta igjen. Folk gidder ikke lenger å tie stille og dette har endret maktbalansen fullstendig. Det er en fantastisk spennende tid.

Hanna Helseth, universitetslektor på senter for tverrfaglig kjønnsforskning ved Universitetet i Oslo, påpeker at feministiske trender er i konstant utvikling.

– Det er en tydeligere tendens i dag å kle seg i svart. Å kle av seg er ikke det dominerende uttrykket i dag, sier Helseth. Hun mener det finnes flere bevegelser med feministisk innpakning som handler om seksuell trakassering. Å være lett-kledd på internett er nødvendigvis ikke bare det.

– Folk vil alltid kle av seg på internett, av ulike grunner. Det at vi gjør det på internett men ikke i vårt virkelige liv, i parken om sommeren for eksempel, er et paradoks.

Feminismens mange ansikter

Forfatter Heidi Helene Sveen har gjennom sine bøker og samfunnsengasjement tatt et oppgjør med seksuell tra-

«Når kvinner viser seg fram som seksuelle subjekt på egne premisser, kan det være virkningsfullt.»

Marta Breen, journalist og forfatter

kassering. Hun tror hovedforskjellen i bevegelser i dag ligger i kampanjer på sosiale medier.

– Volumet blir så synlig at det ikke kan fornektes. Nå er det en sporbar kampan-

Flere bevegelser i kamp mot seksuell trakassering:

#metoo #timesup #notonthemenu #stillefor-opptak #jegharopplevd #nårdansenstopper #kommunikasjonssvikt #nårmusikkenstilner

je med millioner av responser over hele verden som forteller mye av det samme, som bidrar til empatisk innlevelse, sier Sveen.

Hun mener personlige fortellinger alltid har vært en del av kvinnekampen, ofte gjennom bøker, men hvor bare de mest dramatiske eksemplene ble fremstilt. Forskjellen er at i dag er det kvinnene selv som setter dagsorden og velger hvilke historier som fortelles, mener hun.

Umulig å motvirke seksualisering

Sveen tror det kan fungere som en protest å avbilde kvinner nakne på en ikke-seksualiserende måte for å poengtere at kroppen har flere funksjoner. Men hun er skeptisk til hvorvidt det kan motvirke det seksuelle blikket medieindustrien har på kvinnekroppen.

– Interessen for å seksualisere kvinnekroppen er så stor og innarbeidet at mange ikke engang vet at det ikke trenger å være sånn. Når media driver med det i så stor grad, vil det ikke være mulig å utligne hverandre med å vise seg ikke-seksualiserende.

Safe space

Selena Sefany og Kristin Kessler vil fortsette å jobbe for at Klubb Free the Nipple skal være en arena i Oslos uteliv helt fritt for seksuell trakassering. Ifølge Sefany selv, har de fortsatt en lang vei å gå før de oppnår dette.

– Vi er i stadig dialog med vakter, bartendere, gjester og medlemmer av miljøene vi appellerer til på veien til å skape et hundre prosent «safe space». Vi kommer videre til å bidra til bevisstgjøring av problematikken rundt seksuell trakassering, kjønnsdiskriminering og slut-shaming.

DELTIDSJOBBER

EN HYLLEST TIL DE DØDELIGE DELTIDSJOBBERNES RELEVANTE IRRELEVANS.

tekst: STINE ROTNES

«En relevant deltidsjobb»: Kan noen, en gang for alle, fortelle meg hva det er? Er det i det hele tatt noe som helst?

De siste årene har jeg jobbet deltid som servitør i Peppes Pizza. Avdelingen er en av de travleste i Oslo, og kundene del av et sjokkerende mangfold mennesker. Her har jeg grått av frustrasjon i den svette pizzalukta på bakrommet, etter både å ha blitt kjeftet på og selv satt på plass gjester av ulik grad ufyselighet.

Samtidig har jeg aldri følt meg så verdsatt i et arbeidsmiljø som på Peppes. Kollegene mine oser av omsorg og fest, og de aller fleste Heavy Heaven med rømmedressing jeg sender ut er til smilende gjester. Da er det rart at en skummelt stor andel av de samtalene jeg har med nye mennesker om jobben min, forløper omtrent sånn her:

«Jobber du ved siden av studiene?»

«Jepp (ler sakte og tørt), jeg jobber som servitør på Peppes (serverer et stramt glis og nikker nervøst). Er ålreit det altså (famler rundt i et forsøk på ironisk distanse). Godt betalt i hvert fall (hever henda i været, og undergraver meg selv totalt).

En deltidsjobb som servitør er tilsynelatende ikke godt nok. Verken med tanke på sosial status eller studierelevans. Og jeg studerer samfunnsfag.

I Norge har over halvparten av alle heltidsstudenter en deltidsjobb, samtidig som halvparten av studentene også oppgir at de helst skulle hatt mer tid til studiene. En ganske rar kløft i forhold til resten av Europa, skal en dømme ut ifra en rapport fra Statistisk Sentralbyrå i 2015 om europeiske studenters økonomi og studiesituasjon. I Finland og Sverige er det kun 30 prosent av studentene som jobber ved siden av studiene.

Vi er altså racere på deltidsjobb, og vi er racere på sosial mobilitet. I en av verdens mest tilrettelagte velferdsstater, er det er i bunn og grunn ganske sant det mødrene til dagens unge prestasjonsjagere sa: «Du kan bli akkurat det du vil, du». Og som årets meningsbærer i Danmark i 2017, psykologiprofessoren Svend Brinkmann, nylig uttalte i et intervju med Aftenposten: «Selvrealisering er blitt et krav». Dét er kanskje også naturlig når det er såpass mange som tar utdanning i et mulighetenes lille land.

Studietiden er likevel den perioden i livet det eneste virkelige holdepunktet du har, er at du skal lære i alle ender og kanter. Da er det sjokkerende hvor utilgivelig langt ned på statushierarkiet vi fortsetter å plassere de helt «vanlige», nedpå-jorda jobbene. Stillinger studenter blir opplært til å tenke på som en holdeplass, i påvente av noe større og bedre. Den type arbeid vi alle som én er klin avhengige av i det daglige liv for å kunne sette mat på bordet, pleie sosiale

relasjoner og holde kroppen i form.

Det er som at studenter nå svømmer relativt målrettet i et varmt og deilig terapibasseng av muligheter, men gjennom oppveksten selvfølgelig har gått på den blemma å svelge noen klunker av vannet fullt av potensielle bakteriefarar. For å lære seg å svømme må man liksom gjennom det – akkurat som de «ikke-direkte-relevante» deltidsjobbene virker å være redusert til en periode man bare må kjempe seg gjennom for å ende opp på et nogenlunde verdig sted.

For menneskekunnskapens, stressmestringen og kreativitetens skyld, kan det raskt være vel så bra å jobbe i kassa på Kiwi eller som støttekontakt for en pleietrengende. Dette er forøvrig også de tre egenskapene en majoritet av stillingsutlysningene som ligger ute på Finn.no per dags dato krever. Skal en tro UNICEF's utlysning, kan du faktisk som telefonambassadør for dem være med på å skape en bedre verden. Søker du jobb i Sporveiene, får du mulighet til å arbeide med andre «pålitelige, engasjerte og samhandlende trikkeførere». Fjerner du «trikkeførere» fra setningen, kunne den stillingsbeskrivelsen fungert i hvilken som helst karriere-kontekst.

Det er greit å både stille spørsmål ved, og ha ulike svar på hva funksjonen til en deltidsjobb skal være. Økonomisk uavhengighet, personlig vekst eller sosiale og profesjonelle nettverk. I henhold til Store norske leksikons definisjon av «relevant», handler begrepet om å ha betydning i en funksjonssammenheng. Da jeg på nyåret begynte i ny stilling som kulturredaktør i Universitas, var det flere som i sammenligning med servitørjobben utbrøt: «Oi, det var et steg opp». Og selvfølgelig sier de det. Det er en del av sannheten at man helst krydrer CV'en med riktige smaker, når man har valgt å vie flere år av livet sitt til en spesifikk grad. Men må personlighet og jobb være synonymmer?

Skulle jeg ende opp i drømmejobben, er det ikke bare erfaringen fra studentavis som gjør at jeg kaprer den stillingen. Da er det alle de mer eller mindre helhjertede forsøkene jeg gjorde på å tilfredsstille kundens preferanser i bokhandelen. Det er også de fulle femtiåringene jeg har nektet sin sjette halvliter på Peppes. Og ikke minst de fotballagene der jeg midt i serveringen har forsøkt å huske hvilken unge som skulle ha den ene Cola Zeroen moren presset på ham.

For ikke å nevne alle mennesketypene jeg har møtt på gjennom ulike kolleger og sjefer i løpet av årene som arbeidsaktiv. Den erfaringen er avgjørende enten min neste deltidsjobb er hyperrelevant eller som majoriteten – helt sjukt vanlig.

Så jeg lover, neste gang noen spør meg om servitørjobben min, da skjerper jeg meg.

magasin@universitas.no

NES ROYALTY

ILLUSTRASJON: TANJA SILVESTRINI

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Oh Darling – The Harley Steel Show

Grappa fra Jupiter leverte festivalens skækkeste show

Palm Tree – Selmer

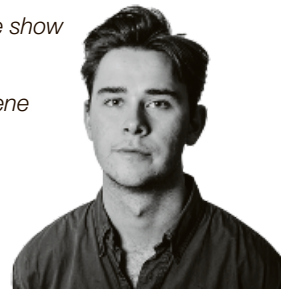
Neppppå stemning med disse seks smude karene

Eat Your Ropes – Company Ink

Energisk overraskelse

Secrets – Great News

Hypen leverte

BYLARM-SPECIAL

Magisk fra Softcore Untd.

FOTO: MATHILDE CLEMENSEN

Blå, lørdag. Hvis du ikke var der kan du bare angre. Softcores konsert på Blå var et øyeblikk du ikke kommer til å glemme.

«Ingen leser mine tanker» rapper Emir foran et Blå fylt til randen. Men Emir, du leser iallfall våre tanker og gir oss det musikalske adrenalin-kicket vi hungrer etter. For det er ikke mangel på hvilken magi kvartetten makter å skape. Softcore griper tak i hele kroppen og gjør publikum til en organisme som reagerer ekstatisk på bangerne som blir servert på løpende bånd.

Idet de første versene fra «Sjansespill» flyter rytmisk ut av høyttalerne er gleden til å ta og føle på. Og det stanser ikke der, for idet den halvguddommelige perlen «Skolebenken» blir spilt, er til og med undertegnede, en gretten vestlending, bare nødt til å danse.

Det eksisterer liten tvil om at dette er en gjeng som finner glede og høyeksplosiv mana i samspillet seg imellom og energien som bandet kanalisere smitter like raskt som årets influensa.

Meningen med Bylarm er nettopp øyeblikk som dette, opplevelser som fyller kroppen og gjør at du kan møte mismotet på mandagen med energi og glede. Hvis noen de neste tiårene finner opp en tidsmaskin er anbefalingen klar: Ikke forsøk en ny sjanse med ditt livs kjærlighet. Dra tilbake til 3. mars 2018, på en konsertscene i Oslo lagde nemlig en gjeng på fire magi. Softcore Untd.

Mattis Vaaland
anmeldelser@universitas.no

Uforløst potensiale

Parkteateret, lørdag. Følelsen av at talentet Lil Halima kunne gitt så mye mer hjemsøkte konsertlokalet under hennes opptreden på Parkteateret.

Selv om Lil Halima knapt har mer enn noen få låter på Soundcloud har det unge stjerneskuddet rukket å imponere en samlet musikkbransje. Idet gradestokken ligger godt under null og mørket ennå ikke har sluppet taket, er det godt at den varme og lysende stemmen til det fremadstormende talentet kan varme opp frosne festivalgjengere i et velfyllt Parkteateret.

Med sin magiske stemme inviterer solstrålen fra nord publikum til å delta i et sårbart og følsomt univers. Godt hjulpet av trommeslager Henrik og korist og keyboardist Tilla er konserten en sømløs musikalsk opplevelse. Det er likevel noe som ikke stemmer, et moment som gjør at du blir stående på dørkarmen, uten å bli invitert helt inn i varmen.

Sett bort ifra den engasjerte garden i front, klarer ikke Halima helt å komme i kontakt med publi-

kum. Uromomentet er at den forlokkende stemmen blir forhindret av en statisk tilstedeværelse på scenen. Store deler av konserten virker Halimas sceneopptreden umotivert og lite engasjerende.

Du kan liksom skue det rungende og sprudlende potensiale Lil Halima besitter, men som forblir uforløst. Det er derfor på grensen til det irriterende når jeg flere ganger gjennom konserter arresterer meg i å tenke: Kan du ikke trø ekstra til her? Et lite dryss av magi og jeg ville fulgt deg til Antarktis.

Da tonene fra siste låt forsvant ut i mørket, stod jeg igjen som en forvirret gjest til en fest der invitasjonen ble trukket i døren. Idet jeg beveger meg mot utgangen forfølger følelsen av det uforløste. Til neste gang, Lil Halima – farvell!

Mattis Vaaland
anmeldelser@universitas.no

FOTO: MATHILDE CLEMENSEN

Matilde Clemetsen, fotograf i Universitas

Ukas anbefaling

Kroppslig kommunikasjon

Bylarm kom og gikk med en godt krydret lineup av mer og mindre kjente artister som på en eller annen måte er på vei opp. Tredagersfestivalen er kjent som en bransjefestival, og, ja, det er kanskje sant – men, nei, det er ikke bare bransjenørds der. Jeg så i hvertfall også en del andre typer folk, som vgs-elever, voksne som ser ut som de kan være foreldre og ikke minst mange studenter (ikke at noen ikke

kan høre til flere av gruppene her). Uansett: La oss ikke late som om vi er kjedelige bransjefolk på nisjefestival, for det å nikke til beats med en lunken pils i hånden er ikke meningen med livet. La kroppen kommunisere hva du synes om lydene du hører. Dans litt, kjenn rytmen, lag stemning, føl ekstase. Det er kanskje fengslende kaldt ute, men dansing er tross alt en ganske frigjørende opplevelse.

Mikkel Ihle Tande, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Pass på klokka!

Gratis Bylarm-pass er ganske digg. Festivalens dyre øl har heller ingen plass i mitt studentbudsjett, selv om dette er ukas cheat-day. Penger spart er penger tjent, men sulten kan ingen gjøre noe med. Fornøyd med en billig kveld så langt bestiller jeg i pausen først kebab og så hamburger. Tid er penger tenker jeg da maten ankommer lynraskt. Budsjett på 150 kroner er ikke verst, og jeg er fornøyd helt

til jeg skal hjem og finner ut at siste T-bane og buss har gått for få minutter siden. 360 kroner for taxi er prisen for å la hjernen hijackes av fast-foodens endorfinkick. Ekstrakostnaden i form av å plages med spørsmål fra sjåføren om hvordan jeg liker studiet og hva jeg vil jobbe med, når det eneste jeg vil er å ligge under dyna, må heller ikke undervurderes. For all del, ikke glem tida!

BYLARM-SPESIAL

FREE T-BOY!

Doga, torsdag. Ikke fra politiet, men fra influensaens nådeløse fengsel.

T-boy på playback: En plate, greit jeg...

Lille Leon, Bønna og Mogger: TAR DET!

T-boy på playback: Tre laken for en...

Lille Leon, Bønna og Mogger: SALVATORE!

Det var en knallhard dag på jobb for de unge guttene i rapgruppa 612. T-boy lå hjemme med influensa. Alene igjen sto rapper Lille Leon, hype man Bønna og produsent Mogger for å åpne Bylarms første dag.
– Første konsert uten T-boy. Det går...

Lille Leon holdt på å si «bra», men tok seg i det. Og hvis vi skal være helt ærlige, var selv det en stor overdrivelse. Alt som kunne gå galt, gikk akkurat det, og enda verre – til helvete.

Det startet som et mareritt. Cezinandos hype man Benjamin Myhre var hyret inn som DJ for anledningen. «Vi har en ekte DJ med oss i dag, » sa en av rapperne stolt. Men

da Myhre skulle åpne det som skulle bli en «gæst aften», streiket lyden totalt. Myhre slo henda oppgitt ut i været. Bønna holdt standup for å bryte den pinlige stillheten. Bransjefolket sto med morske blikk og armene i kors.

Så fikk de endelig fart i anlegget, og lyden av undergrunnsfavoritten «Kopimaskin» strømmet ut av høyttalerne. Et par minutter virket det som om gutta var skikkelig i støtet. Lille Leon spyttet verset sitt med stor karisma, Mogger valset selvsikkert og avslappet rundt på scenen, mens Bønna prøvde å dra i gang publikum.

Deretter gikk det bare nedover. Lyden var noe av det aller, aller verste jeg har hørt på konsert. Det er vanlig på rapkonserter å ha med vokalen på playbacken, men det får være grenser. Rappernes tekster om tagging, dop, og «tæsjing» av dyre klær ble nemlig totalt overdøvet. Det hele virket mer som en delfinale i UKM på Hovseterklubben, enn en konsert på Bylarm.

12 minutter etter at de gikk på scenen var det slutt. Savnet etter T-boy ble for stort. Gutta gadd ikke mer.

– Vi jetter, sa de og forlot bransjefolket ut i den kalde vinternatten.

Birk Tjeldflaat Helle
anmeldelser@universitas.no

Kamikaze kid

Kulturkirken Jakob, torsdag. Fjortenåringen Ånon varmet hustrige festivaldeltakere. Med flammekaster.

Kulturkirken Jakob har godt med plass, men en jevn tilstrøm av mennesker sørget for at det var forholdsvis tett foran scenen idet fire mørkkledde karer gikk på scenen denne torsdagen. Inn fra kulda hadde steingamle rockere, spente foreldre og nysgjerrige lekfolk tatt turen for å la seg varme av Åmons knallharde riffing. En halvtime seinere gikk de gjennomsvette og måpende ut igjen.

Settet starter med en cover av The Stooges udødelige klassiker «I Wanne Be Your Dog». Ånon spiller selvsikkert på en lap steel gitar, mens han hveser frem de egentlig seksuelle tekstlinjene. Mest av alt blir det nå et uttrykk for at rocken, om noen fremdeles gidder å stille spørsmålet, absolutt ikke er død. Det slår deg i trynet. Det er til å glise av.

De unge guttene, alle med instrumenter som ser noen numre for store ut, men som på merkverdig vis samtidig passer dem perfekt, kjører på i et heseblesende tempo. Vel nikkes det til gamle storheter innenfor rocken, og med låttitler som «Bombefly» og «Kamikaze» er han nærmest som hentet inn fra syttitallet, men samtidig tilfører Ånon noe ubestemmelig eget. Soloene er aldri flashy, de oppleves som en organisk del av en fjortenårings sinnelag manifestert i tunge, men velkomponerte rockelåter. Lyden av en flammekaster er også lyden av fremtiden.

Mathias Gravdehaug
anmeldelser@universitas.no

Ekte punkkere, tamt publikum

Mono, torsdag. Hverken dårlig lyd eller tregt publikum vipper Sløtface av pinnen.

Det er tydelig at Sløtface har spilt mange konserter før. Alle bandmedlemmene er 100 prosent skrudd på. Stemningen settes dessverre av en dårlig lydsjekk som utsetter konserten en liten stund. Passende nok er første låt ut «Magazine» med refrenget «Patti Smith would never put up with this shit». Shitty lyd er vi likevel ikke ferdig med, men den skingrende lyden fra anlegget gir seg heldigvis etterhvert.

Selv om Sløtface prøver, klarer de ikke helt å vekke den indre punkeren i publikum. Til tross for at vokalisten erter publikum et par ganger for å være litt vel «Norske» (les: stå stille på konsert), er det ikke mer enn en liten gruppe som etterhvert hopper rundt slik man, ifølge Sløtface, skal gjøre på punk-konsert. Dette viser seg imidlertid å være helt greit da glass knuses og kaos skapes i det lille, tettpakkede lokalet.

Vokalist Haley Shae ser ut som en naturlig stjerne der hun fremfører låtene med et herlig energinivå, til tross for at dette er langt fra det beste publikummet eller lokalet Sløtface har spilt for. Stillestående publikum og dårlig lydanlegg til tross, Sløtface opptreer profesjonelt og leverer varene slik de har for vane å gjøre.

Mikke Ihle Tande
anmeldelser@universitas.no

FOTO: TOBIAS WILLUMSTAD MYRLAND

FOTO: MATHILDE CLEMETSEN

Keiser uten klær

Doga, lørdag. Selv om Hkeem begeistret publikum med sin sjarm og energi, minnet det hele om en dårlig tenåringsfilm.

Spenningen gnistret i luften i et lokale fylt til randen av publikummere som ventet spent på at Hkeem skulle innta scenen. Det hersker liten tvil om at artisten fra Groruddalen behersker et spesielt nærvær med sin gutteaktige sjarm og gripende energi. I løpet av konserten festet det seg likevel en uro i kroppen: Har jeg sett dette før?

Svaret er ja, senest under utdelingen av P3-gull. Spøkelset som jaget igjennom salen var av en kunstig og repetitiv art. Som vanlig gjorde en smilende og sjarmende Hkeem sin ting og fremførte topplåt på topplåt til publikums begeistring. Men følelsen av å ikke være på konsert, men en TV-produksjon fra NRK, gjorde seg gjeldende fra start. Som et slags Memento-øyeblikk, der jeg var sikker på at låten som ble spilt var den som nettopp ble spilt – eller var det sånn at den som nettopp var blitt spilt, ble spilt igjen nå?

Men, for all del. Folket trenger sirkus og brød. Da Norges evige landeplage «Fy Faen» ble spilt vakte det begeistring blant et fortryllet publikum. Keiseren Hkeem styrer massene med fast hånd, uten noensinne å

gripe til bremsen.

Så var det denne sjarmen da – usikkerheten på om den tidvis grenser til det komiske, som en slags Hkeem-parodi på seg selv, er et gjengående spørsmål. Men det er kanskje det som er gripende, doktoren fra Oslo øst hvis medisin er glede.

Men på tross av energi, sjarm og et engasjert publikum sitter undertegnende igjen med følelsen av å befinne seg i sluttscenen i en tenåringsfilm. Et sterkt koreografert publikum som befinner seg foran en mekanisk popgruppe er inntrykket som fester seg i kroppen. Gjør!

Mattis Vaaland
anmeldelser@universitas.no

En duo å holde øye med

Rockefeller, torsdag. Melodisk hip hop, dansbare beats og ad-libs er en suksessoppskrift. Yung Smul leverer også utenfor Soundcloud.

Yung Smul og hans kompanjong Sebastian Zalo fremstår som en duo på scenen, selv om det kun er Smuls navn som står på programmet. Showet har en god blanding av de låtene som kickstartet Yung Smuls karriere på nettet, og flere nye. Gutta virker å ha vært produktive i det siste og har store planer for fremtiden. «Denne låta tror jeg dere kommer til å høre jævla mye av i sommer», sier de før de slipper løs en ny produksjon. Låta handler om en dryppende dame, så linken til strandliv og bading er åpenbar.

Beaten er dansbar med tung 808-bass slik Smul assosieres med. Med slik produk-

sjon trenger gutta bare å flyte på beaten og levere ad-libs når det passer seg. Tekstene kommer i annen rekke, mest fordi mye av dette er festmusikk, men det er verdt å påpeke at teksten er kreativ og humoristisk, noe som er nødvendig for å skille seg ut i denne sjangeren. Både Drake-inspirert sang og trap à la Trippie Red eller Travis Scott er inkludert i sortimentet. Smul og Zalo har stort sett et godt samarbeid på scenen og bistår hverandre på mange av versene. Fortsetter disse to å gi ut gode låter kan de fort bli noen å regne med fremover.

Mikkel Ihle Tande
anmeldelser@universitas.no

Sterk stemme søker låtmateriale

Gamla, fredag. Halie imponerer med stor stemmeprakt, men mangler en tydelig identitet.

Konsertsalen på Gamla er fylt opp av spente publikummere foran festivalens andre konsert med en av Bylarms mest buzzete artister. 17-åringen fra Bergen hopper rett i det og imponerer umiddelbart med sin sterke vokal og unike tone. Det er tydelig at hun koser seg på scenen, og opptrer med nok av innlevelse og energi.

Sjangermessig befinner hun seg godt plantet i pop-universet, dog med mange ulike innfallsvinkler. Det spilles en mid-tempo-låt som med sår vokal og et klangfylt lyduttrykk drar sammenligninger til London Grammar, mens konsertens ene ballade høres Adele-inspirert ut – ikke bare fordi det er en ballade i 2018.

En mer rock-lenende låt shaker opp lydbildet enda mer, men felles for disse låtene er også at de er en smule pregløse og dermed mister man litt grepet rundt publikums oppmerksomhet underveis. Da er det fint, og svært betimelig, at avslutningen løfter det tilbake til høyden vi begynte på, med den helt ferske singelen «Youth».

Med en allerede såpass helstøpt vokal og åpenbare scenetrivsel, blir det vanskelig ikke å spå en lysende fremtid for Halie. Men hun trenger å finne sin retning.

Knut Anders Finnset
anmeldelser@universitas.no

BYLARM-SPELAL

Midt i hamskiftet

Ingensteds, fredag. Emir hoppet og stønnet seg deilig gjennom låtene, men klarer ikke dra i gang den samme stemningen som sitt alter ego Sushi.

Ingensteds fyller seg kjapt opp denne fredagen og forventningene er, om ikke i taket, i det minste på nivå med mezzaninen der bransjefolka sitter. Emirs forvandling fra skitten rap til melodøs og følsom pop, type urban, er hypet i stor stil som et must-see

under Bylarm, og sitringen er deretter – vil han levere?

En utvilsomt urbant kledd Emir hopper opp på scena, der hans tre kompanjonger allerede venter. Med tekniske sko, en frekk joggedress og de karakteristiske solbrillene

fyrer han opp showet. Det skal imidlertid vise seg at publikum ikke akkurat er lettantennelige, de er snarere som fuktig drivved hentet fra Akerselva utenfor.

Emirs vokal er et instrument i seg selv, det er mer enn rap eller sang, hvilket fungerer godt i det nye materialet. Vel er det som regel vanskelig å høre hva det synges om, men det oppleves både ekte og følsomt, for ikke å si veldig fengende. Han hopper og nesten stønner seg gjennom låtene, og får dessuten selskap av Charlie Skiens slepende vokal på et tidspunkt. Det låter umiskjennelig urbant, og samspillet er det ingenting å si på.

Energien mellom karene på scenen smitter dessverre ikke helt over på publikum. Selv ikke når han fyrer opp «Aldri for mye», som sitt alter ego \$ushi, er det tendenser til noe annet enn lett nikking, og sammenlignet med de beryktede konsertene med Kobe er det et tamt skue. Fra mezzaninen klappes det høflig, det smiles og takt-trampes, men den gjensidige lidenskapen uteblir. Når fjorårets kanskje beste låt, «Faller», avslutter settet, får man ikke følelsen av å ha sett det beste av soloprojektet – men det kommer.

Mathias Gravdehaug
anmeldelser@universitas.no

Sassy stjerner

Rockefeller, torsdag. Sassy 009 vekker sterke følelser og sender et budskap med sitt gjennomførte show.

«**Dette er jungelmusikk**» utbryter en i publikum når damene i Sassy 009 setter i gang. Lysshowet er fargerikt og lydbildet etterligner eksotisk fuglesang akkompagnert av en leken fløyte. Konserten er satt sammen av tre lengre sekvenser som alle starter svært rolig med få elementer, og som sakte, men sikkert tar seg opp i tempo.

Dette er historiefortelling på høyt nivå. I starten er det lite vokal, og historien fortelles av en bass som dunker i takt med hjerterytmene din mens du går gjennom den livlige naturen. Dette tilsynelatende harmoniske bildet blir totalt borte i siste akt, der vokalen får plass i sentrum. Her repeteres en melding gang på gang. En mann prøver å sjekke opp en dame på en bar med svært overdrevne komplimenter om utseende og creepy utsagn som «I just wanna talk to you» og «This is not harassment». Etterhvert følger noen desperate skrik med et tilsvarende angstfremkallende lysshow. Vokalistene er lyst opp i blått med ansiktet skjult, som et slags fantom.

Denne akten glir over i en mer melodisk avslutning med masse farger og levende og inspirerende sang. Sassy 009 klarer å dra publikum inn i sitt univers og skape sterke følelser, hvilket reflekteres i hyllesten de mottar i form av plystring og begeistrede rop fra publikum, underveis og etter konserten.

Mikkel Ihle Tande
anmeldelser@universitas.no

FOTO: TOBIAS WILLUMSTAD MYRLAND

Fette LÜT

Vulkan arena, fredag. Tromsøbandet tar balletak på publikum fra første sekund og holder grepet resten av settet.

Rockebandet går rett på sak med full energi og det etablerer seg tidlig en engasjert kjerne foran scenen. Konserten er gjennomgående morsom og byr på mye humor – en undervurdert kvalitet ved konserter. Dette gjelder både tekstene og sceneshowet. Når samtlige bandmedlemmer (minus trommis) bidrar på vokal på én rekke, ser det for det første litt

ut som Gladys Knight & The Pips i hardcore-drakt, men det er også et effektivt live-grep som gjør at bandet fremstår som én samlet gjeng. Det hever også volumet på refrengene. Det er nemlig ikke alltid like enkelt å få med seg alt av versene, så da er det tilfredsstillende at refrengene uthoves såpass tydelig.

Bandet lykkes kun delvis i forsøket på å aktivisere et skuffende passivt publikum, men lager masse moro for de som lar seg rive med. Både gjennom et generelt engasjerende sceneshow, men spesielt når vokalist Martin Danielsen Danjord hopper ut i allerede kaotisk moshpit, og kjører showet derfra et par minutter. Senere får vi servert

en overraskende god og meget innlevd gjestevokal fra en tilsynelatende bedugget bekjent av bandet som blir trukket opp på scenen.

Det gis med andre ord flere anledninger til å trekke på smilebåndet – sangtitler som «FetteLÜT» bidrar videre til dette. Bandet leverer en rå og tidvis inspirert konsert og begrunner enkelt hvorfor de var nominerte i kategorien «årets live» under P3-Gull tidligere i vinter.

Knut Anders Finnset
anmeldelser@universitas.no

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

ABOVE THE INFLUENCE

Denne uka skriver Universitas at utdanningsinstitusjoner bruker såkalte «influencere» som ressurser i kampanjefilmer. Spesielt BI har gått hardt ut med innleide opinionsledere i kampanjeserien «Alt er økonomi.» Nå kan Ad notam-redaksjonen melde at Det humanistiske fakultet (HF) følger hakk i hælene med serien «Alt er humaniora.»

– Ja, Bourdieu er trenden, men Durkheim går aldri av moten, sier Ulrikke Falch i den første filmen. En annen viser Ørjan Burøe som holder Det annet kjønn av Simone de Beauvoir og sier:

– Tenk om jeg bare hadde lest denne boka.

Andre eksempler er Ce-

zinando med filmen «Håper du har plass i seminargruppa,» Arif med «Kom Så Tok 30 Studiepoeng Færdiih», King Skurk Ones «Bachelor, mafakka», 612 med filmen «Litvit er lit/Søren Kirkegæst» og filmen «Silvana Imam-skolen»

– Vi har brukt personer fra næringslivet, komikere, skuespillere og studenter. Alle har ulik bakgrunn, syn og verdier. Felles for de alle er at de forholder seg til humaniora hver eneste dag. På en måte, sier Arne Bugge Amundsen, dekan ved HF.

– Vår utfordring er at mange ser på humaniora som noe som kun handler om å lese gamle bøker. Det handler om så mye mer enn det. For eksempel kildehenvisninger.

Vi spør

av Boom Lorizzle

– JESUS KAN IKKE PENSUM

Denne uka skriver Universitas at det ikke har blitt fusket én eneste gang ved Det teologisk fakultet (TF). Men hvordan kan man vite det når studentene har Gud – som bokstavelig talt er ALLVITENDE – på hurtigtast? Og er det problematisk når både studenter og sensor har et nært forhold til Jesus? Vi ringte Aud Valborg Tønnessen, dekan ved TF, for å få svar.

[Ring ring]

– Hei du, det er Aud!

– Hei du! Det er Franzimor fra Universitas som ringer. Gratulerer med null fusk! Hva tror du hindrer studentene ved TF i å jukse? Protestantisk etikk? Frykt for guddommelig avstraffelse i det hinsidige?

– Hm. Ja, at de er mer moralske rett og slett?

– Ja?

– Hm. Nei, egentlig tror jeg ikke det, men kan kan jo håpe! Men om det gjør det, da må jeg tenke meg litt om, hva jeg tror om det. Det var et godt spørsmål. Det er klart vi har, våre studenter er sikkert både, jeg vet jo ikke når det kommer til religiøsitet, vi har jo mange som ikke er religiøse som studerer hos oss. Så det er kanskje litt vanskelig å svare helt korrekt på det. Men jeg vil jo ... Jeg tror jeg må si at man kan jo håpe det! Kan jo si det.

– Dere har ingen registrerte tilfeller

av fusk – men er dere åpne for at det kan være mørketall?

– Det kan jeg jo ikke se bortifra, men jeg har ikke noe belegg for å si at det er det.

– Tror du det kan være noen studenter som fusker ved å få svar på eksamen direkte fra en høyere makt?

– Nei, er du gæren! Haha! Det kan vi i hvert fall utelukke!

– Du tror ikke Jesus sender en liten lapp med svaret på spørsmål nr. 3?

– Å ja vet du hva, nå er du på sånn Baksiden du...

– Nei, overhodet ikke.

– Hahaha!

– Jesus er allvitende og allestedsnærværende, da er han vel i eksamenslokalene også?

– Du, jeg tviler på at noen av våre studenter får hjelp fra noen høyere makt, og jeg tror hvertfall ikke det ville hjulpet dem til å besvare eksamen noe bedre.

– Du tror ikke Jesus kan pensum?

– Nei! Jeg tror faktisk ikke Jesus kan pensum, nei!

– Det er jo en progressiv tanke... Men er det ikke problematisk hvis både elever og sensor har et nært forhold til Jesus? Kan ikke det bli litt for nært? Nesten nepotisme?

– Litt for nært, hehehe. Ehm, nei jeg tror faktisk at eksamen er veldig prosaisk, sånn at der kommer det ikke an på forholdet til noen høyere makt, der kommer det rett og slett an på hvor godt du har forberedt deg.

– OK. Vil du vurdere din stilling som fuskernes helgen?

– Fuskernes helgen! Hahaha. Du, det var litt av en ærestittel å få, hehe. Jeg tror jeg må vurdere den ja. Det tror jeg jeg må ta opp til vurdering. Hahahaha!

– Tusen takk for at du stilte opp! Snallast!

– Yes, men da... Jeg skal ikke be om sitatsjekk. Hei!

Ukas studentvin

KNUS PATRIARKATET: Lagret på eikefat, smaker av modne kirsebær og blåbær med hint av krydder, og en lang, syrlig finish. Perfekt til litt krydret mat eller grottelagrede oster. Jentene på vinkveld er i ekstase. (Kanskje fordi valpolicella-varianten vi åpnet i forkant smakte utvanna saft?). I tillegg har toskansk vin naturlig lavt sukkerinnhold, for den som er opptatt av det. Er det kanskje derfor denne vinen stinger lett på tunga? Eller er det fordi den er dyrket i Berlusconi bakhager og minner oss om den tidvis håpløse situasjonen til våre italienske medsøstre, som bor i et land preget av høy inflasjon, høy arbeidsledighet og mest sannsynlig må bo hjemme til de er tretti år gamle? Vi er alle enige om at patriarkatet må knuses, men forhåpentligvis innebærer ikke det boikott av italiensk rødvinproduksjon.

Villa Puccini 2015
Pris: 119,90 kroner
Land: Italia
Alkohol: 12,5 prosent

Benedicte Toblassen,
vinanmelder i Universitas

QUIZBRØDRENE

- Hva står forkortelsen AFP for i arbeidslivssammenheng?
1. januar 1967 innførte man folketrygden i Norge. Under hvilken statsminister skjedde dette?
- Hvilken norsk lyriker har skrevet diktet «Lille persille» som lyder slik: «Lille Persille i hagen står, lysegrønn kjole og krusete hår, Hvorfor så stille, Lille Persille? Kanskje du ville på ball i år?»?
- I Norge finnes det fem arter av krypdyr, nevnt tre av dem.
- Hva er navnet på både et naturgassfelt og et bestemt skip fra vikingetiden?
- I hvilken av de geologiske periodene

- kritt, trias, karbon og jura, døde dinosaurene i hovedsak ut?
- Hvordan bøyes verbet «å sees»?
 - Hva heter den nye NRK-serien med Ane Dahl Torp og John Carew i to av hovedrollene?
 - Hvilken plante, som er vanlig i matlaging, har det vitenskapelige navnet allium sativum?
 - Hva het arkitekten som er kjent for å ha planlagt og designet Brasils hovedstad Brasilia?
 - I hvilket land, utenom det afrikanske kontinentet, lever det ville løver?
 - Hva er navnet på den medisinske tilstanden som innebærer at man

- har ulik farge på øynene?
- Hvem ga ut sin eneste roman, «Amtmandens døtre», i perioden 1854–55?
 - Hva heter skuespillerinnen som spiller hovedrollen i tv-serien «Unbreakable Kimmy Schmidt»?
 - I hvilken tv-serie hører man stadig spørsmålet «Oh my God! They killed Kenny!»?
 - Hvem ble i 1994 verdens første kvinne til Sydpolen uten støtte eller forsyninger?
 - Hvor er Ole Arve Misund er direktør?
 - Hva defineres av SNL.no som

av **Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad.** Tidligere junior-norgesmestre i quiz

«gamle kinesiske symbolbegreper for de to grunnkreftene som sammen skaper naturens kretslop og menneskelivets orden»?

19. Hvilken kinesisk elv er kjent som den gule flod/elv?

20. Hvem hadde hiten «By the Rivers of Babylon» i 1978?

SVAR/DOM

0-4. **Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.

5-9. **Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.

10-14. **Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuumt.

15-20. **Professor :-)** *stolt men ydmyk*

1. Avtalestet pensjon 2. Per Borten (Sp) 3. Hagerup 4. Firsle, stålom, hoggorm, hogorm og slettsnok 5. Ormen Lange 6. Kritt 7. Å sees – sees – har settes. 8. Heimbane 9. Hvittløk 10. Oscar Niemeyer 11. India 12. Heterokromi 13. Camilla Collett 14. Ellie Kemper 15. South Park 16. Liv Arnesen 17. Norsk Polarinstitutt 18. Ying og Yang 19. Huang he 20. Boney M

Rebus

av AntiRebusRebusKlubb

HINT: Bort med brrrr! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Skulle faen meg bare mangle» Det klarte de fantastiske rebusløserne Karen Thorshaug, Lillelaisen, Monsi og William Rawaspare, Walking and Talking Stephen Hawking, Team Benrik, Ingush og team suber.